

ČIKAGOS MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ IŽODŽIO PROGRAMA

Garbė Kristui!

Sveikinam Jus, moksleivius, kad esate pasiryžę duoti moksleivių ateitininkų įžodį!

Kandidatų egzaminai susidės iš trijų dalių:

Pirmoje dalyje, kandidatai trumpai raštu turi atsakyti į visus pateiktus klausimus.

Antroje dalyje, kandidatai pasirinks ateitininkišką temą ir parašys bent dviejų puslapių referatą su sekančiais pageidavimais:

- Lietuviškas šriftas reikalaujamas
- Font 12
- Linijų rašybos tarpai- dvigubas („double space“)

Trečioje dalyje, kandidatai pasirinks dvi (2) užduotis ir jas įgyvendins, po to išpildys anketa apie užduotis kuriuose dalyvavo.

Siūlomi susitikimai:

Pirmas: Tema: Ateitininkų istorija

Antras: Tema: Ateitininkų ideologija

Trečias: Tema: Ateitininkų išraiška/suvedimas

Ižodis bus duodamas per Šeimos šventę arba moksleivių stovyklos metu.

Kai atliksite užduotus egzaminus, ir duosite įžodį, jūs tapsite vyresniais moksleiviais ateitininkais. Jums užrišta juosta ir prisegtas ateitininkų ženkliukas įrodys visiems, kad esate pasiryžę “Visa atnaujinti Kristuje“.

Jeigu bet kada turite kokių klausimų, prašau su mumis susisiekti.

Sveikinam!

p. Dainė Quinn
Tel. 708-349-7403
dainequinn@gmail.com

Matas Čyvas
Tel. 630-484-3976
matas.cyvas@gmail.com

EGZAMINŲ FORMA:

PIRMA DALIS (Kandidatai atsako raštu į visus klausimus, pilnais sakiniais, lietuvišku šriftu)

A. ATEITININKŲ ISTORIJA – savais žodžiais

1. Apibudink ateitininkų įsikūrimą: kada įsikūrė, kas įkūrė, kodėl įsikūrė?
2. Iš kur kilo ateitininkų organizacijos vardas? Ką tau reiškia žodis "ateitininkas"?
3. Parink vieną konferenciją ir ją apibudink (aprašyk).

B. ATEITININKŲ IDEOLOGIJA - savais žodžiais

1. Kas žymiausias ateitininkų ideologas? Ką apie jį žinai?
2. Išvardink ir trumpai išaiškink savais žodžiais ateitininkų principus.
3. Išrašyk tris pamatinius klausimus. Kas juos parašė? Atsakyk savo žodžiais į tuos tris pamatinius klausimus.

C. ATEITININKŲ IŠRAIŠKA - savais žodžiais

1. Išrašyk pilną ateitininkų šūkį. Iš kur jis paimtas? Trumpai išaiškink šūkį.
2. Paaiškinink visus ateitininko ženklo simbolius. Kaip ženkliškai skiriasi tarp sąjungų?
3. Kas yra tavo kuopos vardas? Apibudink vardą.

ANTRA DALIS – TEMA (Kandidatai pasirenka po vieną skirtingą temą ir parašo bent dviejų puslapių referatą. Tema turi būti atsiųsta e-paštu.)

Keletas pavyzdžių (pasikalbėjus, **galima ir kitą temą pristatyti**):

1. Ar ateitininkų organizacija šiandien veikia kaip po organizacija ar sąjūdis? Kodėl? Kaip ji turėtų veikti?
2. Ar aš dar veiksiu\ būsiu ateitininkas už 20 metų? Kodėl taip\ne?
3. Ateitininkai plito su žurnalo plitimu. Parink vieną straipsnį iš „Ateities“ žurnalo ar „Draugo“ laikraščio ir jį susumuok ir perteik savo mintis/nuomonę.
4. Išvardink viena pasaulio vadovą/lyderį kuris/kuri įgyvendina ateitininkiškus principus. Naudojant kiekvieną principą pateikite pavyzdžius.
5. Perskaityk ateitininkų himną, credo, ir/ar įžodį. Ar jie atspindi ateitininkų siekius? Ar atspindi tavo siekius?
6. Kas yra optimizmas? Ar optimizmas šiame pasaulyje ir mūsų krašte yra realistiška? Ar ateitininkas yra optimistas? Jeigu taip, kodėl? Jeigu ne, kodėl?
7. Ar dabartinis ateitininkiškas jaunimas yra pakankamai stiprus išlaikyti ateitininkijos principus? Ar yra noro? Išaiškink.
8. Man patinka/nepatinka ateitininkų susirinkimai/stovyklos/ kursai? Kas patinka/nepatinka? Kaip aš pakeisčiau? Kokių idėjų turi?
9. Atrink ir aprašyk įdomiausią ateitininkijos asmenybę.

TREČIA DALIS – VEIKLA (Kandidatai pasirenka po dvi (2) veiklas iš pateikto sąrašo ir jas įgyvendina. Prašome dėl kiekvienos veiklos **išpildyti anketą** (rasite sekančiame puslapyje pavyzdį), šalia veiklos yra pasiūlymas kaip įrodyti anketoje kad veiklą atlikai pvz. Nuotrauką, aprašymą ir t.t.)

1. Sugalvoti pasiūlymą kuopos susirinkimui: jį aprašyti ir įgyvendinti (jei jūs neturite kuopos įgyvendinkite susirinkimo idėja su tėvais, giminėm, arba draugais). – *Nuotrauka arba aprašymas*
2. Sudalyvauti Moksleivių ateitininkų stovykloje arba žiemos kursuose – *Nuotrauka arba aprašymas*
3. Patarnauti šv. Mišiose – *Nuotrauka*
4. Giedoti bažnyčios chore – *Nuotrauka*
5. Dalyvauti per jaunučių ateitininkų susirinkimą, pravesti kaip vadovas/ė arba padėjėja/s- *Nuotrauka*
6. Pasidaryti namie Advento vainiką – *Nuotrauka*
7. Surasti arba sukurti maldą kuopos susirinkimui (jei neturite kuopos praveskite maldą namie) ir ją pravesti – *Maldos tekstas*
8. Sudalyvauti rekolekcijose – *Nuotrauka*
9. Sukurti dainą ar eilėraštį – *Dainos tekstas / eilėraštis / piešinys*
10. Paruošti šeimai/draugams/seneliams lietuvišką tradicinį patiekalą – *Receptas / nuotrauka*
11. Apklausti močiutę ar senelį apie jų prisiminimus apie istorinius Lietuvos įvykius– *Nuotrauka/aprašymas*
12. Kartu su kuopa (jei turite) aplankyti arba vaikų, senelių namų gyventojus, ligonius – *Nuotrauka*
13. Visą mėnesį išsipareigoti kiekvieną dieną namuose atlikti kokį nors buitines darbas: nešti šiukšles, plauti indus, gaminti pusryčius – *Aprašyti pasiryžimą ir vėliau, kaip sekėsi jį įgyvendinti*
14. Paimti interviu iš žmogaus, kurį laikai savo autoritetu – *Interviu / aprašymas*
15. Galima savo veiklos idėją pasiūlyti ir ją įgyvendinti (turėtu ugdyti vieną iš penkių Ateitininkijos principų)

UŽDUOTIES ANKETA

Juk svarbu ne tik išmolti teoriją, bet ir pabandyti ją įgyvendinti – tikras moksleivis ateitininkas yra ne tik sumanus ir apsiskaitęs, tačiau ir veiklus bei kūrybiškas.

Vardas/Pavardė:

Užduotis:

Data kada atlikta:

Vaizdinis ar žodinis užduoties aprašymas (prašome prisegti atskirą lapą - Nuotrauka, aprašymas, tekstas ar bet koks kitas kūrybiškai pateiktas pristatymas kuris parodo kad įgyvendinote uždavinį)

Trumpas pamąstymas apie tai, kaip patiko įgyvendinti užduotį, ką naujo išmokai?

ATEITININKŲ ISTORIJA

Ateitininkų Istorija

Ateitininkai yra pasaulėžiūrinė, asmenybės ugdymo ir auklėjimo organizacija jungianti lietuvių kilmės katalikiškąjį jaunimą (jaunuosius, moksleivius, studentus) ir mokslą baigusius organizacijos narius (sendraugius).

Ateitininkijos tikslas yra auklėti ir brandinti jaunimą tapti pilnutinėmis asmenybėmis, turinčiomis išlavintą protą, tvirtą valią, ir jautrią širdį. Taip pat ugdyti asmeninę ir visuomeninę atsakomybę, aktyviai dalyvauti kultūriniame, visuomeniniame ir religiniame gyvenime. Ateitininkija siekia sužadinti ir sustiprinti tautinį sąmoningumą.

SAVOKA + JUDA = SAJUDIS

Kiekvienos organizacijos kūrimasis prasideda nuo sąvokos (idėjos) atsiradimo, ir tada jos judėjimu (puoselėjimu).

PRADŽIA - Šio sąjūdžio idėja jau prasidėjo 1883 m. kai studijuojantys lietuviai kunigai ir klierikai susibūrė į katalikiškas ideologijos draugijas: 1888 m. Maskvoje - *Lietuvos Mylėtojų draugija*, 1890 m. Mintaujoje, Latvijoje - *Kūdykio draugija Jelgava*, 1898 m. Fribourge, Šveicarijoje - *Rūtos draugija*, 1908 m. Petrapilyje, Rusijoje - *Fraternitas Lituanica*, 1909 m. Leuvene, Belgijoje - *Lituanie draugija*. Lietuvoje, jau nuo 1905 m. beveik visos gimnazijos turėjo slaptas aktyvias grupes. **Visa tai buvo spontaniškas lietuviškojo jaunimo pasipriešinimas, prieš tuo metu mokyklose ir inteligentijos tarpe, besireiškiančias nihilistines bei antikrikščioniškas nuotaikas.**

NIHILIZMAS

Filosofijos kryptis, teigianti, kad pasaulio ir žmogaus egzistavimas neturi jokios objektyvios prasmės, tikslo arba vertės. Nihilistai teigia, kad Dievas neegzistuoja (Dievo mirtis), moralė neobjektyvi, gyvenimas neturi objektyvios prasmės, todėl vieni veiksmai negali būti laikomi geresni nei kiti.

Ryšciausias nihilizmo filosofas buvo *Friedrich Nietzsche* paskelbęs krikščioniškojo Dievo mirtį.

1910 - 1920

- Oficiali ateitininkų pradžia yra skaitoma 1910 m. Kas įvyko tais metais?
 - Vasario 19 d. įvyko Lietuvių katalikų studentų (LKS) sąjūdžio pirmas valdybos posėdis. Valdybą sudarė kunigai studentai: pirmininkas Jurgis Galdikas, 27 metų amžiaus, sekretorius Pranas Kuraitis, 27 metų amžiaus, išdininkas Antanas Maliauskis, 33 metų amžiaus ir Antanas Viskanta, 33 metų amžiaus. Sąjūdis dar LKS sąjūdžio vardu. Sąjūdis Leuvene, Belgijoje. Rinkimuose balsavo visos anksčiau paminėtos draugijos.

- Kauno moksleiviai katalikai jau nuo 1910 metų rugsėjo mėnesio leido rankraštini laikraštuką redaguojamą 6 kl. gimnazisto Kazio Buzausko (vėliau taps Vasario 16-tos akto signataru) kan. P. Dogelis pasiūlė pavadinti "Ateitimi".
 - O 1911 m. vasario mėnesį „Ateitis“ išeina jau spausdintu leidiniu kaip priedas prie „Draugijos“ žurnalo. Pirmasis „Ateities“ redaktorius buvo Pranas Dovydaitis. Nuo to laiko „Ateitį“ skaičiusieji sudarė pirmąsias slaptas ateitininkų kuopeles. Ateitininkų judėjimas pradėjo plėsti mokyklose. Organizavosi slapta, nes Lietuva buvo Rusijos caro okupuota.
- Kiek „Ateities“ laikraštis turėjo svarbos rodo jau tas, kad pats sąjūdis pasisavino jo vardą – pasivadindamas ATEITININKAIS. „Ateitis“ atskiriems katalikų moksleivių būreliams **davė bendrą ideologinę kryptį**. Jie sužinojo kas jie yra ir ko jie nori. Jie suprato savo tikslų kilnumą: padaryti krikščionybės dvasią gyvą visose gyvenimo srityse. Pirmos Prano Dovydaičio mintys – trys pamatiniai klausimai - jaunimo tarpe buvo priimtos su entuziazmu. Ateitininkų skaičius pradėjo augti ir jis nesustojo augti. Prieš 1-mąjį Pasaulinį karą moksleivių ateitininkų buvo 500. 1925 m. buvo 5,500, o dar po 15 metų, 1940 m. buvo 11,000.
 - Nuo 1911m. iki 1915 m. Kaune ir Vilniuje vykdavo slaptos ateitininkų konferencijos. Kilęs 1-as Pasaulinis karas didelį skaičių ateitininkų nubloškė į Rusijos gilumą. 1917 m., Voroneže įvyko vieša, didžiulė ateitininkų konferencija. 1918 m. gruodžio mėn. susijungia Rusijos ateitininkai su Nepriklausomos Lietuvos ateitininkais.
 - 1920 m. Kaune, buvo sušauktas I-asis Ateitininkų Federacijos (AF) kongresas. Kadangi tuo metu organizuotai veikė tiksliai moksleiviai ateitininkai, šio kongreso metu buvo nutarta organizuoti sendraugius ateitininkus, o po metų buvo įkurta ir Studentų Ateitininkų Sąjunga.

1920-1930

- II-ojo AF kongreso metu 1925 m. Kaune, AF vadu buvo išrinktas prof. Pranas Dovydaitis (1925-1927).
- Ateitininkų persiorganizavimas įvyko 1927 m. Palangos Reorganizacinėje konferencijoje, kurioje formaliai persitvarkyta į trilypę Ateitininkų Federaciją: sendraugiai, studentai, ir moksleiviai. Taip pat, pristatyti ateitininkų ideologijos penki principai, kuriuos suformulavo Stasys Šalkauskis. Ateitininkų Federacijos vadu išrenkamas prof. Stasys Šalkauskis (1927-1930).
- Po to, AF vadais buvo:
 - prof. Kazys Pakštas (1930-1940) (jam išvykstant į JAV pavadavo dr. J. Urmanas)
 - dr. Adolfas Damušis (1946-1952) (jam išvykstant pavadavo prof. Antanas Maceina)
 - prof. Simas Sužiedėlis (1952-1963)
 - dr. Juozas Girnius (1963-1967)
 - prof. Justinas Pikūnas (1967-1973)
 - dr. Petras Kisielius (1973-1979)

- Juozas Laučka (1979-1983)
- dr. Kazys Pemkus (1983-1985)
- Juozas Polikaitis (1985-1997)

1930-1940

- 1930 m. Kaune buvo sušauktas III AF kongresas. Tais pačiais metais Lietuvos Švietimo ministerija uždraudė Lietuvos moksleivių ateitininkų veiklą – visose gimnazijose uždarė moksleivių ateitininkų kuopas. Lietuvos vyskupai pasipriešino valdžios nutarimui, o moksleiviai ateitininkai pradėjo veikti slaptai ir tai tik dar labiau išugdė pačią organizaciją. Iki 1940 m. moksleivių užaugo iki 11,000 narių. Studentų ateitininkų sąjungos ir sendraugių ateitininkų sąjungos veikla tęsėsi viešai.

1940-1950

- 1940 m. bolševikų valdoma Rusija (Stalinas), o vėliau ir Vokietijos naciai okupavo Lietuvą. Visos organizacijos Lietuvoje buvo uždarytos. Visi ateitininkai pradėjo veikti slaptai ir jungėsi į rezistencinę veiklą. Vadai ir veikėjai kankinami ir žudomi, pvz. 1941 metais MAS pirmininkas Stasys Tilinskas bolševikų sušaudytas, buvęs Ateitininkų Federacijos vadas dr. J. Urmanas išvežtas ir žūsta Sibire, Ateitininkų dvasios vadai: kun. Alfonsas Sušinskas, kun. Stasys Yla, kun. Alfonsas Lipniūnas ir kiti bolševikų ir nacių išvežti į kacetus ir kankinami.
- Po II-jo Pasaulinio karo, tie ateitininkai, kurie pabėgo nuo okupantų teroro į Amerikos išlaisvintą Vokietiją, pradėjo čia organizuotis ir 1945 m. atsikūrė Moksleivių, Studentų ir Sendraugių sąjungos. 1946 m. vėl pasirodo *Ateitis*, redaguojama Vytauto Vardžio. 1947 m. Vokietijoje Reino Konferencijoje atkurta Ateitininkų Federacija.
- 1948-1950 m. prasidėjo masinė emigracija iš Vokietijos į Ameriką, Kanadą, Australiją ir kitus kraštus. Gausiausia emigracija buvo į Ameriką.
- 1949 m. prasidėjo ateitininkų veikla Amerikoje. Vasario mėnesį New Yorke šaukiamas ateitininkų suvažiavimas, kurio pirmininku išrenkamas Juozas Laučka. Šių metų pabaigoje Cleveland, OH. sudaroma AF valdyba ir dr. Adolfas Damušis perima AF vado pareigas.
- Prasidėjo atsikūrimo ir susiorganizavimo laikotarpis naujose išeivijos sąlygose. Atsikūria ir veikia Moksleivių, Studentų ir Sendraugių ateitininkų sąjungos.

1950-1960

- 1950 m. į JAV persikėlė *Ateitis*; vasarą Chagrin Falls, prie Cleveland, OH, įvyko pirmoji MAS stovykla Amerikoje.
- 1951 m. Rochester, NY konferencijoje buvo atkurta trilypė federacija. Atkreiptas dėmesys į pačių jauniausiųjų ateitininkų organizavimą.
- 1955 m. buvo patvirtinta nauja AF konstitucija.

- 1957 m. Prasidėjo stovyklavimas Amerikos Lietuvių Romos Katalikų (ALRK) federacijos stovyklavietėje DAINAVA. Dėka B. Polikaičiui, P. Baltakiui, J. Mikailai, dr. A. Damušiai ir kitiems. Ateitininkai veikė Kanadoje, Vokietijoje, Australijoje.
- 1959 m. Dainavoje vyko 50 metų Ateitininkų jubiliejaus atšventimas.

1960-1970

- 1960 m. Chicago, IL buvo sušauktas VI AF Kongresas. Jo šūkis „Ištikimybė Kristui, ištikimybė Lietuvai“. Pasirodė ilgai lauktas kun. Stasio Ylos paruoštas *Ateitininkų Vadovas*.
- 1963 m. buvo suruošta New York, NY konferencija. Ten nuspręsta organizuoti Jaunučių-jaunių sambūrį. Jie pasilieka dalis MAS. Konferencijos metu paskelbti duomenys, kad sendraugiai skaičiavo apie 1,200 narių, studentai apie 300 narių, o moksleiviai virš 500 narių.
- 1965 m. įvyko VII AF kongresas Toronto, Kanadoje. Jo šūkis – „Atvirybė laikui, ištikimybė idealui“. Tuo metu Amerikoje prasidėjusi civilinių ir kitokių teisių revoliucija, atitinkamai paveikė ir ateitininkiškojo jaunimo idėjas ir galvoseną.
- 1968 m. buvo įsteigtas Ateities Literatūros fondas grožinės literatūros knygoms leisti.

1970-1980

- 1970-to dešimtmečio eigoje nuostabiai veikė moksleiviai ateitininkai. Buvo ruošiami MAS žiemos kursai trečiokams ir ketvirtokams gimnazijoje ir Padėkos dienos savaitgalio kursai pirmokams ir antrokams gimnazijoje. Studentai daug jėgų aukoję naujai įsteigtai PLJS (Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga) darbams, mažiau savo organizacijai.
- 1970 m. buvo VIII AF kongresas Čikagoj, IL..
- 1975 m. Dainavoje buvo surengta puikiai pavykusi bendra AF Jubiliejinė stovykla. Dalyvavo 400 dalyvių. Kongresas skelbė: „Žmogus – kūrėjas Dievo rankose“.
- 1977 m. Cleveland, OH įvyko IX ateitininkų kongresas, minint 50 metų nuo Palangos reorganizacinės konferencijos (1927). Kongreso šūkis: „Liudykime Kristų ir savąją tautą“. Nagrinėtos temos: „Gyvoji dvasia – kelias į krikščioniškąjį atsinaujinimą“, „Katalikiškoji rezistencija ir tautos likimas“, „Kultūrinės ateitininkų veiklos perspektyvai“.
- 1979 m. AF patvirtino naujai sukurtą sąjungą, t.y. Jaunųjų ateitininkų sąjungą (JAS) ir patvirtino pirmąjį JAS statutą. Netoli Lemont, IL Elenos Razmienės rūpesčiu buvo įsteigti Ateitininkų namai.

1980-1990

- 1981 m. vyko X AF kongresas Chicago, IL pavadintas *Ateities 70 metų sukakties* jubiliejinis kongresu. Kongreso šūkis: „Ateitis Kristui ir Lietuvai“.
- 1982 m. buvo išleistas JAS Programos Vadovas.

- 1985 metais buvo XI AF kongresas, paskutinis Amerikoje. Kongresas paminėjo deimantinę (75 metų) ateitininkų sąjūdžio veiklą, akcentuodami reikalą nepasiduoti vertybes keičiančiai laiko dvasiai.
- 1989 m. Vilniuje vyko atkuriamasis Lietuvos ateitininkų suvažiavimas. Sudarytos Lietuvos Ateitininkų Sąjungos ir Lietuvos AF vadovybės, išryškinta ateitininkijos paskirtis, nustatytos ateitininkų gairės tolimesnei veiklai. Lietuvos ateitininkų krašto valdybos pirmininku buvo išrinktas dr. Arvydas Žygas.

1990-2000

Lietuvoje:

- 1990 metais, kovo 11 d., Lietuva tapo Nepriklausoma valstybė. Lietuvoje atsikūrė Studentų ir Moksleivių sąjungos. Lietuvoje pradėdami žygiai atgauti Ateitininkų rūmus Kaune.
- 1992 m. Kaune įvyko II Lietuvos AF suvažiavimas. Lietuvos moksleiviai ateitininkai pradėjo stovyklauti Berčiūnų stovyklavietėje.
- 1994 m. Vilniuje, įvyko XII AF Kongresas. Jis rengtas Lietuvos ir užsienio ateitininkų. Kongreso šūkis: „Ateitį regim tėvynės laimingą“. Kongreso uždavinys - išsaugoti ateitininkų veiklos tęstinumo ryšį.
- 1997 m. Palangoje, vyko Palangos Nepaprastoji konferencija. Ateitininkijos būstinė ir Ateitininkų Federacijos valdyba sugrąžintos į Lietuvą. Konferencijos metu buvo priimta nauja organizacinė struktūra, paruoštas ir patvirtintas naujas AF statutas. Išrinktas AF valdybos pirmininkas – Vygantas Malinauskas (1997-2000), bei AF taryba ir kontrolės komisija. Pagal naują statutą, kiekvieno krašto ateitininkai nusako savo veiklos formas, uždavinius ir vadovaujasi jiems priimta organizacine struktūra. Kraštų valdybos palaiko artimus ryšius su Ateitininkų Federacijos Valdyba.

Amerikoje:

- 1994 m. Amerikoje ateitininkų veikla silpnėjo – *Ateitis* buvo perkelta į Lietuvą. Sunku sudaryti sąjungų valdybas, kai kur nustoja oficiali sendraugių veikla. AF vadu laikinai buvo paliktas Juozas Polikaitis.
- 1996 m. išleidžiami dr. R. Kriauciūno, B. Bublienės, J. Udrienės paruoštas *MAS Programos vadovas* ir B. Bublienės paruoštas *Ateitininkų Vasaros Stovyklų vadovas*.

2000 – 2010

Lietuvoje:

- 2000 m. vyko XIII AF kongresas Kaune. Šūkis: “Liudyti Kristų naujajame amžiuje”. Nauju AF valdybos pirmininku buvo išrinktas Vidas Abraitis (2000-2003).
- 2003 m. vyko XIV AF kongresas Vilniuje. Nauju AF valdybos pirmininku išrinktas Liutauras Serapinas (2003- 2006) .
- 2006 m. XV AF Kongresas Panevėžyje. Šūkis: “Kristuje gyvenkime ir kurkime“. Vygantas Malinauskas išrinktas AF valdybos pirmininku.
- 2010 m. Lietuvoje įvyko XVI Ateitininkų Federacijos Kongresas Lietuvoje, rugpjūčio 6-8 d. Išrinkta nauja Ateitininkų Federacijos pirmininkė Rozvita Vareikienė. Ji perinkta 2012 m.

- 2014 m. Lietuvoje įvyko Ateitininkų Federacijos suvažiavimas, skirtas Ateitininkijos atkūrimo Lietuvoje 25-osioms metinėms paminėti. Ateitininkų Federacijos pirmininku tapo dr. Vaidotas Vaičaitis.

Amerikoje:

- 2000 m. Šiaurės Amerikoje įsikūrė Šiaurės Amerikos Ateitininkų Taryba (ŠAAT). Jai priklauso visos 4 sąjungos: Sendraugių (ASS), Studentų (SAS), Moksleivių (MAS), ir Jaunųjų (JAS). Vietoj ‚vadas‘, titulą pakeitė į ‚pirmininkas/ė‘. Pirmasis pirmininkas buvo dr. Vytautas Narutis, po jo iki 2005 m.- Nijolė Balčiūnienė. Nutarta turėti metinį šūkį, kad jungtų visą ateitininkišką veiklą.

2010 – 2020

Lietuvoje:

- 2014 m. Lietuvoje įvyko Ateitininkų Federacijos suvažiavimas, skirtas Ateitininkijos atkūrimo Lietuvoje 25-osioms metinėms paminėti. Ateitininkų Federacijos pirmininku tapo dr. Vaidotas Vaičaitis.
- Ateitininkų federacijos suvažiavimas įvyko Vilniuje balandžio 1-3d.d. 2016m. Suvažiavimo metu pirmą kartą keturios AF sąjungos atsiskaitys už veiklą bei rinks naujas valdybas vieno renginio metu.

Amerikoje:

- Dainavoje rugsėjo 3-5 2016 metais švenčiama stovyklavietės 60 metų jubiliejus nuo įsikūrimu.

Šūkiai:

2001 - 2002 m.

"Drįsime būti kitokie 1911 metais; drįstame būti kitokie ir šiandien."

2002 - 2003 m.

"Paženklinkime mūsų pasaulį meile ir viltimi"

2003 - 2004 m.

„Pajuskime Šv. Dvasios ugnį per katalikišką akciją ir evangelijos pažinimą!"

2004 - 2005 m.

"Knygnešių pėdomis su kalba ir kūryba"

2005 – 2006 m.

„Gyvenkime, kurkime, veikime per Kristų!"

2006 - 2007 m.

"Švęskime Kristų šeimoje"

2007-2008 m.

"Su gyvu Dievu, mes gyvi – širdimi į Šiluvą"

2008-2009 m.

„Kurkime kultūrą Kristaus tiesoje"

2009-2010 m.

„Ranka rankon paveikime žmoniją Kristaus vardu"

2010-2011 m.

„Švieskime žodžiais Ateities“
„Ateitininkijos 100-metis“
2011-2012 m.
“Švęskime gyvenimą Kristuje”

- 2002-2003 metus ŠAAT siūlė pašvęsti Adelei Dirsytei ir jos nuostabiai maldaknygei. Buvo išspausdinta jos Sibiro maldaknygė ir jos gyvenimo bei veiklos monografija. Pradėta rinkti parašus peticijai jos palaikų atradimui, kad galėtų pradėti jos bylą į šventuosius.
- 2005 m. – ŠAA taryba suruošė Ateitininkų Jubiliejinę stovykla Dainavoje. Šūkis „Quo vadis ateitininke, katalike, lietuvi?“
- 2006 m. buvo išrinkta nauja ŠAAT, pirmininkė Danguolė Kuolienė. Veikia SAS CV, MAS CV, ir JAS CV kurios ruošia stovyklas, kursus ir savaitgalius. Išleistas atnaujintas *Ateitininkų Vadovas*.
- 2009 m. išrinkta nauja ŠAAT, pirmininkė Birutė Bublienė ir sudėta ŠAAV, pirmininkė Rasa Kasniūnienė. Pirmą kartą ruošiami Ateitininkijos susipažinimo kursai Dainavoje.
- 2010 m. Vyksta Ateitininkijos 100-metų jubiliejus Čikagoje, Marriott viešbutyje, miesto centre. Išleista knyga : *Ateities Draugai – Ateitininkų Istorija iki 1940 m.* Parašyta Kęstučio Skrupskelio.
- 2013 m. sutinka Tomas Girnius būti nauju ŠAA Tarybos pirmininku, ŠAA Valdybos pirmininkės pareigas tęsia Rasa Kasniūnienė.
- 2014 m. rugpjūčio mėn. Washingtone D.C. vyksta ŠAAV suruoštas simpoziumas "TED talk" stiliumi : *Profesionalų kelias*.

Dėkojame: Juozui Baužiui, Juozui Polikaičiui, Rimai Polikaitytei-Birutienei, Elvyrai Narutienei, dr. Romualdai Kriaučiūniui, Gražinai Kriaučiūnienei, Dainei Quinn

Internete programa parašyta ir paskelbta 2006 m. spalio mėn.

Peržiūrėta programa ir atnaujinta 2007 m. lapkričio mėn. DQ

Peržiūrėta programa ir atnaujinta 2010 m. sausio ir lapkričio mėn. DQ

Peržiūrėta programa ir atnaujinta 2011 m. lapkričio mėn. DQ

Peržiūrėta programa ir atnaujinta 2014 m. spalio mėn. DQ ir Matas Čyvas

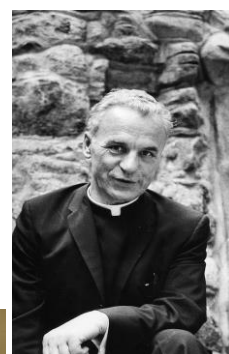
Ateitininkų federacijos vadai (pirmininkai):

- Prof. dr. **Pranas Dovydaitis** (1925–1927)
- Prof. dr. **Stasys Šalkauskis** (1927–1930)
- Prof. dr. **Kazys Pakštas** (1930–1940)
- Prof. dr. **Adolfas Damušis** (1946–1952)
- Prof. dr. **Antanas Maceina** (pavadavo Damušį) (1947–1949)
- Prof. dr. **Simas Sužiedėlis** (1952–1963)
- Dr. **Juozas Girnius** (1963–1967)
- Prof. dr. **Justinas Pikūnas** (1967–1973)
- Dr. **Petras Kisielius** (1973–1979)
- **Juozas Laučka** (1979–1983)
- Dr. **Kazys Pemkus** (1983–1985)
- **Juozas Polikaitis** (1985–1997)
- **Vygantas Malinauskas** (1997–2000)
- **Vidas Abraitis** (2000–2003)
- **Liutauras Serapinas** (2003–2006)
- **Vygantas Malinauskas** (2006–2010)
- **Rosvita Vareikienė** (nuo 2010–2014m.)
- **Dr. Vaidotas Vaičaitis** (nuo 2014m.)

Ateitininkų federacijos dvasios vadai

- Prel. dr. **Pranas Kuraitis** (1927–1940)
- Kun. dr. **Jonas Gutauskas** (1946–1952)
- Kun. dr. **Viktoras Gidžiūnas MIC** (1952–1959)
- Kun. **Jonas Kidykas SJ** (1959–1963)
- Prof. kun. **Stasys Yla** (1963–1983)
- Kun. dr. **Valdemaras Cukuras** (1983–1996)
- Vysk. **Sigitas Tamkevičius SJ** (1996–2000)
- Vysk. **Jonas Kauneckas** (2000–2006)
- Vysk. **Gintaras Grušas** nuo 2006 m.

Nepaprastosios ateitininkų konferencijos

Šalia ateitininkų kongresų, labai svarbią reikšmę turi ir nepaprastosios konferencijos. Kongresų nešaukiama dažniau, kaip kas penkeri metai, bet dėl įvairių priežasčių šaukiamos ir nepaprastosios konferencijos, kurios atlieka maždaug tą pačią paskirtį. Apie tokių konferencijų svarbą ir reikšmę 1963 m. birželio mėn. „Ateityje“ plačiau paaiškina Simas Sužiedėlis. Pažymėtina, kad tais metais birželio 7-9 d. New Yorke taip pat vyko nepaprastoji ateitininkų konferencija.

Ateitininkų organizacijos pirmais dešimtmečiais yra susikūrusios tradicijos spręsti nepaprastiem reikalams: tai mūsų kongresai ir konferencijos. Kongresų nešaukiame dažniau kaip kas penkti metai. Tokia tvarka nusistėjo nuo pirmojo kongreso 1920 metais Kaune. Tie ateitininkų penkmečiai yra žymiai ankstyvesni ir nieko neturi bendro su sovietiniu planavimu, kuris pastaruoju laiku išreikšiamas jau septinmečiais. Ateitininkai savo kūrybiniu planavimu yra pralenkę tuos išpūstus pagyrūnus, esą jie tebėra pažangiausi. Dar prof. Pr. Dovydaičio pirmoje ateitininkų principų deklaracijoje 1911 buvo pabrėžta krikščioniškojo pažangumo idėja ir jos tebesilaikome.

Tačiau penkmetiniai kongresai nevisada gali patenkinti gyvenimo reikalavimus. Kai kada jie pralenkia kongresų ciklą arba jisai nutraukiamas nelauktų įvykių, kaip tai yra atsitikę Antrojo pasaulinio karo metu, kai kongresai ilgam laikui nutrūko. Čia pasiremiamė kita tradicija: nepaprastų konferencijų. Ši tradicija siekia garbingų ir senų Voronežo laikų, kai 1917 metais, griuvus carizmo jungui, susirinko pirmoji bendra ateitininkų konferencija, vadinama didžiąja. Vėliau sekė visa eilė nepaprastų konferencijų Lietuvos nepriklausomybės ir pokario laikais, Lietuvą okupavus, o didelei daliai ateitininkų iškrikus po platusį pasaulį.

Voronežo konferencija

Voroneže Pirmojo pasaulinio karo metu buvo labai daug lietuvių moksleivių, evakuotų su mokyklomis iš Lietuvos į Rusiją. Susidarė ir didelis būrys ateitininkų. Sunkios gyvenimo sąlygos karo metu svetimame krašte, caro valdžios priespauda, stoka laisvės, neleido iš pradžių darbo plačiau pradėti, o jis buvo nepaprastai reikalingas. Reikėjo lietuvius moksleivius apsaugoti nuo daugelio juos tykojančių pa-

vojų: moralinio pakrikimo prikimštuose ben-drabučiuose, ateistiškos dvasios, svetimos rusiškos įtakos. Vyresnieji jautė atsakomybę prieš savo tautą ir tėvus, kurių vaikai buvo išvežti, o tėvai, palikę Lietuvoje ir atskirti karo fronto. Tokiomis sąlygomis pradėtas ateitininkų organizacinis darbas davė gražių vaisių. Organizacija sutelkė sveikos, patriotinės ir religinės dvasios jaunimą, kuris savo susirinkimuose ir vakaruose rado kuo užpildyti savo laisvalaikį, daugiau lavintis ir ugdytis, o svarbiausia — tvirtuose ateitininkų principuose rado atramą savo ateities gyvenimui. Dar 1916 metų vasarą Voroneže, Rusijoje, buvo sušaukta konferencija, kuri sujungė moksleivius ir studentus, išrinko Centro valdybą, įsteigė Šalpos fondą, sutelkė lėšų Ateities Spinduliui leisti; jie atstojo Lietuvoje leistąją Ateitį. Visas tas darbas buvo atliktas dar slaptai arba pusiau slaptai. Jis paruošė kelias pirmajai viešai konferencijai 1917 birželio 2-13.

Ši konferencija, vadinama didžiąja, posėdžiavo dešimtį dienų. Ją būtų galima pavadinti ir pirmuoju ateitininkų kongresu, bet liko nepaprastos konferencijos vardas. Konferencijai sušaukti ir prarasti daug padėjo Leonas Bistras, Eliziejus Draugelis, Vytautas Endziulaitis, kun. Mykolas Krupavičius, Antanas Matulaitis, Bernardas Žukauskas ir k. Konferencija galėjo įvykti žlugus caro sostui ir prasidėjus Rusijos revoliucijai, bet joje dar neiškilus naujai pabaisai — bolševizmui. Konferencija peržiūrėjo ir priėmė naujus organizacijos įstatus, išrinko 7 asmenų vyriausiąją ateitininkų valdybą, patvirtino Ateitininkų Savišalpos fondo statutą, perrinko Ateities Spindulių redakciją, plačiai ir išsamiai apsvarstė susidariusią naują Rusijoje politinę padėtį, užbrėžė tvirtą ateitininkų demokratinę ir krikščionišką nusistatymą, išreiškė viltį Lietuvos nepriklausomybės atstatymu, įpareigojo ateitininkus to siekti, sudarė komisiją rūpintis grįžimu į Lietuvą, Tuo būdu gerai susitvarkę, drausmingai

išsirikiavę, pasiryžę bet kokiai kovai už savo idealus, netrukus ateitininkai daug prisidėjo prie Lietuvos laisvės iškovojimo. Ir tuo atžvilgiu Voronežo konferencija buvo nepaprasta, didelė paskata dirbti Dievui ir Tėvynei.

Palangos konferencija

Nepaprastai reikšminga dešimties metų, paženklinta didelių įvykių — grįžimas Lietuvon, Lietuvos laisvės kovos, karo pabaiga, Lietuvos nepriklausomybės atstatymas — sudarė visai naujas gyvenimo sąlygas ir iš ateitininkų pareikalavo peržiūrėti savo organizacijos tvarką ir principus. Po dviejų pirmųjų kongresų (1920, 1925) buvo sušaukta nepaprastoji reorganizacinė konferencija Palangoje. Jos reikalą iškėlė prof. Stasys Šalkauskis antrajame kongrese Kaune 1925 metais.

Konferencija įvyko 1927 liepos 8-12. Jos pravedimu ir programa rūpinosi vyriausios valdybos pakviesta komisija, kurią sudarė pirm. Pr. Dielininkaitis, sekr. St. Lušys, nariai — P. Radzevičius, K. Dineika, S. Treigys ir Ig. Skrupskelis.

Palangos konferencija buvo viena iš reikšmingiausių: ji priėmė trijų sąjungų federacijos konstituciją ir ateitininkų ideologijos principus, kuriuos formulavo Stasys Šalkauskis, išrinktas ir Federacijos vadu. Konferencijos metu buvo surengta sporto olimpiada, dainų šventė ir pastatyta misterija — Nuvainikuotoji Vaidilutė. Žodžius parašė poetas V. Mykolaitis, muziką — J. Dambrauskas. Konferencijos metu Lietuvos prezidentas A. Smetona savo žodyje pareiškė: „Ateitininkai yra geri tėvynės sūnūs; jie daug yra prisidėję prie nepriklausomybės atgavimo. Ateitininkai aukojasi tautybės ir katalikybės idealam“.

Reino konferencija

Mūsų tautos šventi idealai buvo sutrypti Rusijoje išaugusio ir bolševizmu pakilusio ateizmo. Antrajam pasauliniam karui prasidėjus, Lietuva buvo rusų bolševikų okupuota (1940). Paskui sekė žiauri nacių vokiečių okupacija, kurią vėl pakeitė nežmoniškas bolševizmas. Daug lietuvių buvo ištremta, nukankinta, išblaškyta. Tarp išblokštųjų iš tėvynės buvo nemažai ateitininkų, kurie 1945 m. rudenį susiorganizavo Vokietijos tremtinių stovyklose. Po dviejų metų išsišakojusios veiklos, besiskirstant iš Vokietijos į visą pasaulį, buvo sušaukta Reino konferencija.

Plaukta žaviaja Vokietijos upe, kurios uolėti krantai apstatyti senom istorinėm pilim. Simbolika buvo ryški: netrukus iš istorinės Europos išplaukėme į plačiuosius pasaulio vandenis — visus kraštus. Prieš tą priverstinę emigraciją konferencijoje Federacijos vadu buvo perrinktas dr. Adolfas Damušis (jis tas pareigas jau buvo ėjęs nuo 1946), Federacijos tarybos pirmininku — dr. Antanas Maceina. Savo paskaita jis nurodė, kas yra ateitininkas, ir kas jis turėtų būti naujomis gyvenimo sąlygomis. Ateitininkas yra: 1. Dievo karalystės žemėje kūrėjas ir gynėjas; 2. Kristaus meilės dėsnio vykdytojas gyvenime; 3. Moderniosios kultūros jungėjas su krikščionybe. Po konferencijos buvo išleistas Federacijos tarybos atsisaukimas, kuris užbrėžė du uždavinius: išlaikyti savo tautinę individualybę ir kovoti už Lietuvos išlaisvinimą. Konferencijai susirinkti labai daug padėjo Hanau lietuvių gimnazijos kapelionas kun. Lionginas Jankus.

Po šios konferencijos Federacijos vadui dr. Adolfui Damušui išvykus į JAV, jo pareigas laikinai ėjo dr. A. Maceina. Buvo išleisti laikini konstituciniai nuostatai, kurie leido organizuoti atskirų kraštų ateitininkų sąjungas, centram dar palikus Vokietijoje. Stambiausia tokia sąjunga susikūrė JAV.

Rochesterio konferencija

Jungtinėse Amerikos Valstybėse trilypę federaciją atkūrė Rochesterio konferencija 1951 rugsėjo 1-2. Konferencija rūpinosi Sendraugių sąjungos pirmininkas Juozas Laučka. Konferencijoje buvo gyvai diskutuojama lietuviybės išlaikymo klausimas Amerikoje, Lietuvių Bendruomenės organizavimas, dalyvavimas JAV lietuvių visuomeninėje veikloje, ryšiai su lietuviškais parapijomis, katalikiškoji akcija ir kt. Atkreiptas dėmesys į pačių jaunųjų ateitininkų organizavimą: jie pavadinti jaunučiais. Perrinktas Ateitininkų Šalpos fondo pirmininkas prel. J. Balkūnas. Nutarta padėti Ateitininkų Federacijos vyriausiajai valdybai, kad galėtų plačiau išvystyti savo veiklą Amerikoje, ir kad čia susidarytų visų trijų sąjungų pajėgūs centrai, nes daugiausia ateitininkų susitelkė Amerikoje. Iš tikrųjų po Rochesterio konferencijos ateitininkų veikla laisvajame pasaulyje susikonsolidavo Jungtinėse Amerikos Valstybėse.

ATEITININKŲ IDEOLOGIJA

Ateitininkų Ideologija

Kas yra ideologija? Ideologija yra idėjų sistema ir nustato praktinę gyvenimo ir veikimo kryptį. Graikiškai: *idėjų mokslas*. Ideologija yra vieningai suderintu idėjų sistema. Ateitininkai ryžosi suderinti Tikrovę ir Idealą.

Trys pamatiniai klausimai

1911 metais vasario mėnesį išleistas *spausdintas* jaunimui katalikiškos krypties laikraštėlis *Ateitis*. Jame svarbiausią vietą užėmė Prano Dovydaičio straipsnis "Trys pamatiniai klausimai". Šis straipsnis buvo ateitininkų ideologijos pradžia. Tie klausimai ir atsakymai tada buvo:

1. Kuo mes save vadiname ir kodėl?

Esame krikščionys, katalikai, išpažįstame Dievą, Kristų ir Bažnyčią.

2. Ką mes aplink save matome?

Matome žmogaus tragediją be Dievo, matome bedvasės kultūros grėsmę, matome mokslo, palenkto ateizmui, svaisčiojimus.

3. Kokios mūsų pareigos, siekiai ir keliai?

Žmonijos tobulybė priklauso Kristui Katalikų Bažnyčioje. Kristui priklauso ateitis ir tik Jis gali atnaujinti mūsų laikų pasaulį.

Dėl to ateitininkijos siekiai ir kelias negali būti kitoks, kaip šis: atnaujinti Kristuje savo gyvenimą, dorovę, mokslą; atnaujinti drąsios kovos ir pažangios mokslinės kūrybos kelią.

Ateitininkijos penki principai

Vėliau ideologija buvo kuriama daugelio pirmaujančių ateitininkų. Vienas iš pagrindinių ir svarbiausių ideologų buvo Stasys Šalkauskis. Jis sakė, kad aukščiausias idealas yra beribė tobulybė. Jos reikia siekti, nes pats gyvenimas nėra tobulas. Jei stovime vietoje, mūsų gyvenimas nustoja savo reikšmės ir prasmės. Ateitininkų ideologija nurodo ko siekti ir kaip vykdyti gyvenime. Tam turime gyvenimo ir veikimo principus. Principas yra bendras proto teigimas. Juo nustatoma kas privalo būti. Tai darytina pareiga, kad įvyktų tai kas turėtų būti. Pareiga yra tai kas privalu daryti pagal principą. Kalbėti apie principus ir pareigas yra beveik tas pats, ką kalbėti apie tikslus ir uždavinius. Jei nėra tikslo, nebus ir tinkamos veiklos.

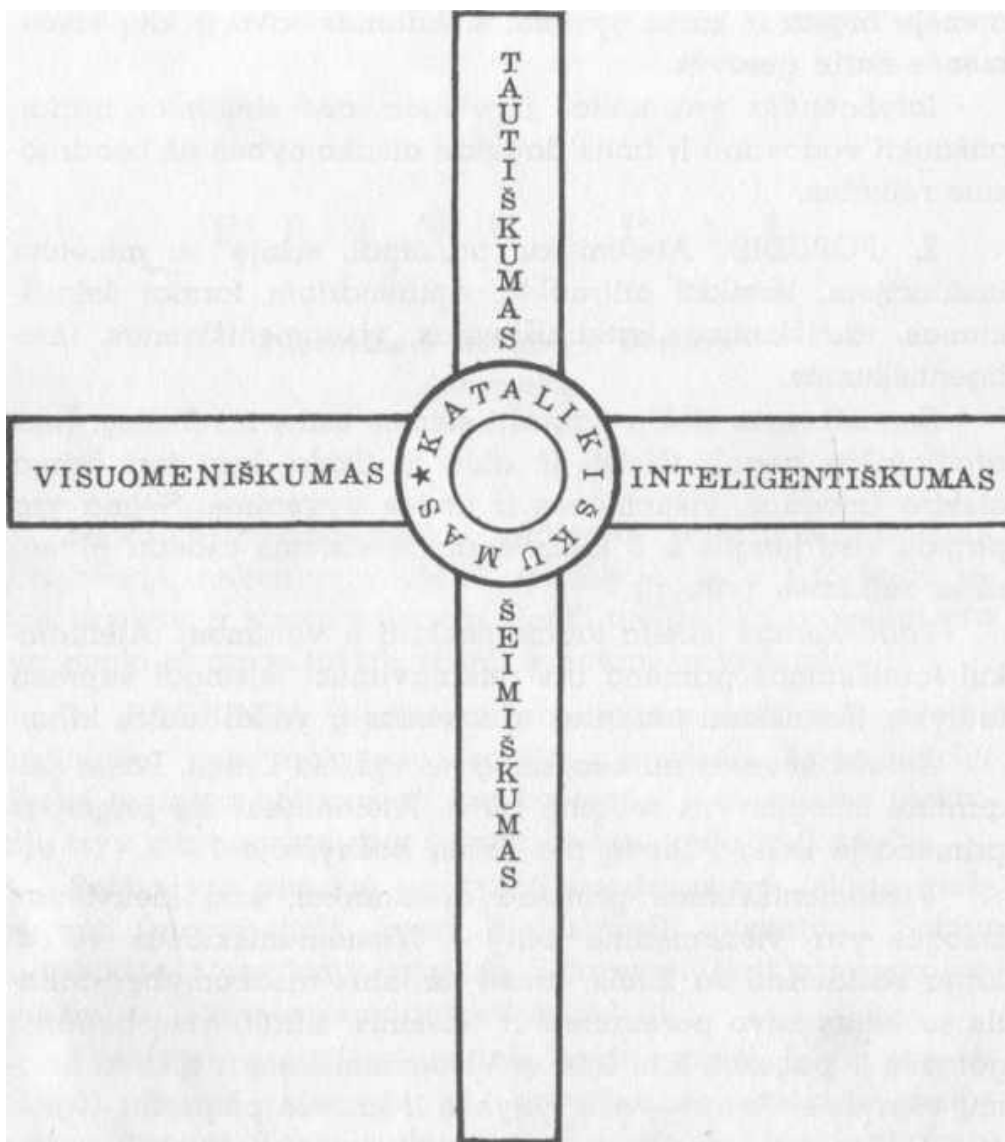
Ateitininkų ideologija remiasi penkiais principais. Jie yra katalikiškumas, tautiškumas, visuomeniškumas, inteligentiškumas ir šeimyniškumas.

1. **Katalikiškumas** - siekti ryšio su Dievu, giliai pažinti tikėjimą ir juo gyventi. Katalikiškumas įpareigoja bręsti ir reikštis sąmoningais katalikais, neapsileisti religinėje praktikoje, studijuoti krikščionybės istoriją, skleisti žodžiu ir raštu krikščioniškąją tiesą. Visų svarbiausia yra mylėti Dievą ir artimą.
2. **Tautiškumas** - pažinti ir vertinti savo tautą, veikti jos gerovei. Tautiškumas įpareigoja būti ištikimiems savajai tautai ir jos tradicijoms, rūpintis kalbos grynumu, jos grožiu, meno savitumu, studijuoti tautos istoriją, ginti tautos sukurtą nepriklausomą Lietuvos valstybę.
3. **Visuomeniškumas** - aktyviai dalyvauti visuomeniniame gyvenime, vadovaujantis laisvės, meilės, lygybės principais, drąsiai prisiimti atsakomybę bei ugdyti pilietiškumą. Šis principas įpareigoja stebėti viešąjį gyvenimą, rūpintis visuomeninių santykių gerinimu, visuomenės dvasine sveikata.. Savo veikloje ateitininkas neturi siekti tuščios garbės ar materialinės naudos, vengti tuščios visuomeninės kovos. Reikia išlikti ištvermingam ir pakančiam.
4. **Inteligentiškumas** - pažinti ir lavinti save, siekti visapusiško išsilavinimo savo moksle ir darbe. Šis principas įpareigoja nuolatos lavintis, tobulinti savo asmenybę, būti garbingam, teisingam, domėtis viskuo kas vyksta mūsų tautoje ir visame pasaulyje.
5. **Šeimyniškumas** - mokytis bendrauti su žmonėmis, ugdyti savo artimo meilės jausmus, vertinti šeimą ir bendruomenę. Šeimoje mokomės būti geru vaiku, vėliau tapsiančiu geru tėvu, gera motina. Šeimoje turi būti ugdomas darbštumas, taupumas, santūrumas, skaistumas, kuklumas, pamaldumas, pasiruošimas aukotis kitų gerovei.

Pagrindą penkiems principams sudaro penketas institucijų, vykdančių savo misiją gyvenime. Iš tų penkių institucijų, trys yra pagrindinės, būtent, šeima, tauta ir Bažnyčia. Šeima yra pirmoji visų jungtis ir visiems uždeda pirmosios reikšmės pareigas. Tautiškumas iškelia

tautos paskirtį ir vaidmenį. Katalikiškumas nurodo žmogaus ryšį su Dievu. Visuomeniškumas ir inteligentiškumas yra antriniai principai, bet jie yra svarbūs šių laikų socialinei ir kultūrinei gerovei. Visuomeniškumas reiškia susidraugavimą, susiorganizavimą ir vadovavimą. Intelligentiškumas reikalauja parodyti platų visuomeninį susipratimą, palaikyti sveikus visuomeninius papročius ir mokslo pažangą.

Šie principai neveikia atskirai. Jei jie vykdomi atskirai, reiškia nepriklausomai vienas nuo kito, jie nustoja savo „ateitininkiškumo“, pvz. katalikiškumas tik tada bus ateitininkiškai suprastas, kai juo bus persunkti visi kiti principai ir įgys prasmę kai jis reikšis religijoje, šeimoje ir mūsų kūryboje. Šeimyniškumas įgys savo prasmę, kai jausimės savo tautinėje bendruomenėje lyg šeimoje. Intelligentiškumas pasieks savo vertės viršūnę, kai visi principai bus giliai suprasti ir išgyventi.

IŠKILIEJI ATEITININKŲ VADAI

Prof. Pranas Dovydaitis (1886-1942) - Steigėjas

P. Dovydaitis

Ateitininkų tėvas ir žymiausias ateitininkas. Jis 1911 m. "Ateityje" paskelbė pirmąją ateitininkų deklaraciją - "Trys pamatiniai klausimai". Jis organizavo pirmąsias moksleivių ateitininkų konferencijas Kaune ir Vilniuje. 1921 m. Ateitininkų Tarybos pirmininkas, o 1925 m. vadas. Visa širdimi atsidavęs moksleiviams, važinėdavo su paskaitomis, ruošdavo "Gamtos draugo" ekskursijas ir gegužines. Viską darė atnaujinti krikščionišką Lietuvą. Steigė ir redagavo žurnalus. Profesoriavo, daug rašė, lankė kuopas ir jų šventes. 1941 m. jis su šeima buvo ištremtas į Sibirą. Ten jis apaštalavo ir trūkstant kunigų, vieno lenko vyskupo buvo įšventintas kunigu. Ten jis buvo sušaudytas.

Prof. Stasys Šalkauskis (1886-1941) - Ideologas

Ateitininkų Federacijos vadas 1927-1930 m. Per tą laiką jis paruošė pirmuosius ateitininkų pagrindus, išreikštus penkiuose principuose. Jo vadovavimo laiku šalia moksleivių ateitininkų sąjungos susikūrė studentų ir sendraugių ateitininkų sąjungos ir jos sudarė vieną Ateitininkų Federaciją. 1933 m. išleista jo parašyta "Ateitininkų ideologija". Jis ypač plačiai praktikavo inteligentiškumo principą. Profesoriaudamas Kauno ir Vilniaus universitetuose jis buvo studentų labai mėgiamas. Dėstė pedagogiką, teologiją ir filosofiją. Jis buvo jaunoji dvasia lietuviškame gyvenime..

Prof. prelatas Aleksandras Dambrauskas - Adomas Jakštas (1860-1938) - Globėjas

Profesorius, tautinio atgimimo veikėjas, poetas ir kritikas, daugelio žurnalų ir laikraščių steigėjas, redaktorius, bendradarbis. Kiti jį vadino gyvuoju universitetu. Jis ateitininkams parengė kultūrinę ir visuomeninę atmosferą ir išugdė su vadus - Dovydaitį ir Šalkauskį. Spauda ir raštas buvo pagrindinė jo veiklos sritis. Jis priglaudė "Ateitį" prie savo leisto žurnalo "Draugija" ir užtai turėjo eiti į teismą su rusais. Jis buvo pirmasis "Ateities" redaktorius. Jis buvo vienas iš pirmųjų ateitininkų organizatorių, didelis mūsų tautos kultūros žmogus, katalikiškos visuomenės ideologas. Tarp katalikų jis buvo vienas žymiųjų lietuvių katalikų ideologijos formuotojų.

Prof. Kazys Pakštas (1893-1960) - Svajotojas

Ateitininkų Federacijos vadovas 1930m. - 1940 m. Jis buvo nepaprastai energinga, bet retai pasitaikanti asmenybė. Ateitininkams metė šūkį pasukti Lietuvos laikrodį šimtą metų pirmyn. Kitas jo šūkis buvo visai Lietuvai: Perkelkime Lietuvą iš Azijos į Europą! Jis buvo pedagogas, profesorius, kartais dėstęs politinę geografiją. Visą laiką jis kėlė reikalą susirūpinti lietuvių tautos ateitimi ir kur nors užjūriuose kurti "atsarginę Lietuvą". Dėl to tyrinėjo galimybes Angoloje ir Britų Hondure. Nuo 1914 metų keletą kartų gyveno Amerikoje, redagavo "Vyčio" žurnalą, "Darbininką" ir dienraštį "Draugą". Kun. Stasys Yla jį pavadino idealistu, tarsi pranašu.

Prof. kun. Stasys Yla (1908-1983) - Ideologinių kursų steigėjas

Jis buvo ilgametis Ateitininkų Federacijos dvasios vadovas. Už pasipriešinimą Vokietijos paskelbtai lietuvių tautos mobilizacijai, kartu su kitais patriotais, nacių buvo uždarytas į Stutthof koncentracijos stovyklą. Karui pasibaigus jis savo pergyvenimus aprašė knygoje "Žmonės ir žvėrys Dievų miške". 1950 metais atvyko į Ameriką ir buvo kapelionu Nekaltojo prasidejimo Švc. Mergelės Marijos vienuolyne Putnam, CT.. Nuo 1956 metų organizavo ateitininkų ideologinius kursus, vykusius daugiausia Dainavoje. Tie kursai populiariai tebėra vadinami "kalakursai". Populiarių knygų "Ateitininkų vadovas" ir "Modernioji mergaitė" autorius.

Prof. Antanas Maceina (1908- 1987) - Filosofas

Jis buvo filosofas, teologas, pedagogas, poetas ir visuomenininkas. Daug rašė filosofiniais-religiniais klausimais. Jo garsiausias veikalas yra "Didysis inkvizitorius", kur kalbama apie žmogaus gyvenimo svarbą ir tikslus.. Buvo "Ateities" redaktorius. Išvertė jaunimui vertingas ir reikalingas Tichamer Toth knygas: "Jaunuolio kovos", "Jaunuolio lavinimasis", "Jaunuolio būdas" ir "Jaunuolio religija". Jis vadovavo "Šatrijos" korporacijai ir buvo jos pirmininku. Jis buvo Ateitininkų tarybos pirmininkas ir tuo pačiu metu ėjo Ateitininkų Federacijos vado pareigas.

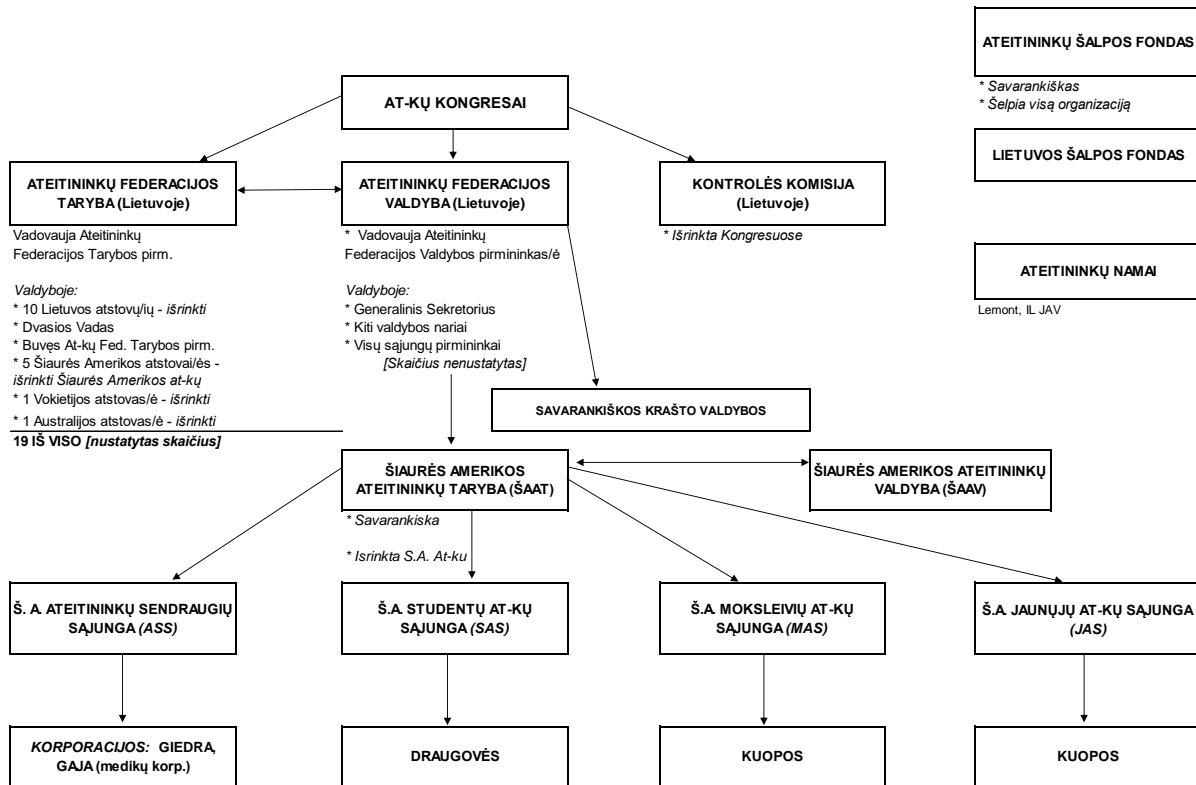
Kun. Alfonsas Lipniūnas (1905-1945) - Jaunimo įkvėpėjas

Išventintas kunigu buvo paskirtas Panevėžio katedros vikaru ir vyskupijos jaunimo direktoriumi. Lektoriuo Panevėžio ir Vilniaus pedagoginiuose institute. Dėstė Vilniaus kunigų seminarijoje ir ėjo Vilniaus universiteto kapeliono pareigas. Jo pamokslai, paskaitos, pašnekesiai, asmeniniai ryšiai turėjo didelės įtakos to meto katalikų jaunimui. Drąsiai ir viešai gynė katalikiškuosius principus, nepaisydamas tardymų ir baudų. Vėliau, jau Lietuvai esant okupuotai, gynė lietuvių Vilniuje, kur buvo Šv. Jono bažnyčios ir Aušros vartų pamokslininkas. Vokiečių buvo areštuotas ir išvežtas į Stutthof koncentracijos stovyklą.

ATEITININKŲ IŠRAIŠKA

Ateitininkų Organizacijos Medis

ATEITININKO MOKSLEIVIO ĮŽODIS

Kryžiaus ir ateitininkų vėliavos akivaizdoje pasižadau sekti Kristų,
Dirbti ir aukotis Dievui ir Tėvynei
Ir uoliai eiti moksleivio ateitininko pareigas.
Kristau, padėk man ištesėti.

ATEITININKŲ CREDO

(parengta Reino konferencijos proga 1947 metais)

Išpažįstame Tave, didysis mūsų Atnaujintojau, Kristau, Žmogau, Dieve!
Visa tebūna perkeista Tavyje ir per Tave!
Nes ką padės mums ir mūsų draugams,
jei kiti gyvens be Tavo šviesos, be Tavo teisingumo ir meilės.

Kaip upė teka mūsų džiaugsmas, su visais kartojant: Visa, o visa atnaujinti Tavyje!
Mūsų širdis virpa, pagalvojus apie Tavo Karalystę žemėje!
Mūsų valia nerimsta: veržiasi aukoti Tau, kas šventa mūsų jaunystėj,
Tau gyventi ir Tau gyvenimą palenkti.

Kas girdi mūsų balsą ir kas lydi mūsų žingsnius, težino:
Ateitis turi būti su Tavim,
Nes be Tavęs nėra ateities,
Mūsų Kristau, mūsų Broli, mūsų Valdove! Amen.

ATEITININKŲ SVEIKINYS

Pradedant oficialią programą, atidarant susirinkimą, pirmininkas pasveikina susirinkusius:

Garbė Kristui!

Susirinkusieji atsako:

Garbė!

Oficialiuose susirašinėjimuose sveikinyms dedamas raštų pradžioje, viršuje, arba pačioje pabaigoje, dešinėje pusėje.

ATEITININKŲ ŠŪKIS

Ateitininkų šūkis yra:

„Visa atnaujinti Kristuje“.

Šūkio autorius yra apaštalas šv. Povilas. Būdamas Romos kalėjime, jis rašė laišką Efezo krikščionims. Šv. Povilas jame kalba apie krikščionių paskirtį, išplaukiančią iš Dievo valios. Juo pasinaudojo Popiežius šv. Pijus X 1903 m. savo enciklikoje. Jis ragino krikščionis į atsinaujinimą: religinį, dorinį, socialinį.

ATEITININKŲ ŽENKLAS

Ateitininkų ženklukas yra:

- ❖ *Tulpės žiedo forma* – sudaro penki tulpės žiedeliai
 - Tulpė reiškia dvasinę jaunatvę
 - Penki žiedlapiai – penki principai
- ❖ *Kryžius centre* – ištryškęs iš saulės
 - Pats kryžius yra pagrindinių gyvenimo krypčių rodyklė ir Kristaus kančios ir pergalės ženklas
 - Trys vertikalūs ir trys horizontaliniai spinduliai:
 - Horizontalinės linijos reiškia gamtinį mūsų kelią
 - Vertikalinės linijos reiškia antgamtinį mūsų kelią
 - Trys saulės spinduliai reiškia tris Dieviškas dorybes: tikėjimas, viltis ir meilė.
- ❖ *Saulė kryžiaus centre* simbolizuoja amžiną šviesą ir tiesos šaltinį Dievą.
- ❖ *Žemės pusrutulio* yra mūsų veiklos plotas – pasaulis.
- ❖ *Gedimino stulpai*, įspausti žemės pusrutulyje yra mūsų veiklos ypatinga vieta, savoji žemė, tauta, tėvynė.

Ženklelio fonai:

- ✓ Jaunučių – baltas
- ✓ Moksleivio – žalias, simbolizuoja viltį
- ✓ Studento – raudonas, simbolizuoja kovingumą
- ✓ Sendraugio – geltonas simbolizuoja subrendimą ir tikėjimą

ATEITININKŲ HIMNAS

Žodžiai A. Žalvarnio – Tilvyčio
Muzika Č. Sasnausko

Kas gi ten aukso spindulius beria,
Ko taip nušvito rytai ateities?
Širdys it rasą gaivinančią geria,
Sieloj tvirtybė ir galia vilties.

Lietuvą Dievas apveizdi ir gina,
Amžiais suvargusios jos neapleis:
Ateičiai dvasios galiūnus augina,
Vesdamas juos stebūklingais keliais.

Tilkit nutilkit, kurie prieš dievybę
Bandėt kovoti viešai ar slaptai.
Mūsų idėjos: tikybos brangybė,
Mokslas, dorumas, tautos reikalai.

Ateitį regim tėvynės laimingą,
Šviečia mums kryžius ant mūsų vėliavos.
Stokime drąsiai į kovą garbingą,
Dirbkim, kovokime dėl Lietuvos!

Verta dar kartą atidžiau pažvelgti į ateitininkų himną

Straipsnis apie ateitininkų himną, „Lietuvą Dievas apveizdi ir gina“ vardu, buvo spausdintas 1985 m. rugsėjo mėn. „Ateityje“. Jo autorius — Julius Vidzgiris. Besiartinant Kongresui, verta dar kartą panagrinėti Ateitininkų himną ir prisiminti jo autorių kun. Tilvytį, juo labiau, kad XII kongreso šūkis yra: „Ateitį regim tėvynės laimingą“.

Balandžio 8 prieš 105-rius metus Rytų Aukštaitijoje gimė kunigas Jurgis Tilvytis, rašytojo Teofilio Tilvyčio vyresnis brolis, rašytojo Pulgio Andriušio dėdė, rašęs eilėraščius Žalvarnio slapyvardžiu.

Tarybinė lietuviškoji enciklopedija jo nemini, nors mažojoje jam buvo skirta keliolika eilučių. Galima suprasti tarybinius cenzorius, kodėl jiems rūpi nutylėti šį šviesų Rytų Aukštaitijos kunigą. Jei Jurgis Tilvytis — Žalvarnis tebutų parašęs tiktai Ateitininkų himną, tai vien dėl šitos įkvėptos giesmės jam priklausau užtikrinta vieta mūsų krikščioniškos kultūros ir dvasios istorijoje.

Kai 1910-tais metais susikūrė Lietuvos katalikų mokslus einančio jaunimo sąjūdis „Ateitis“, kitais metais pasirodė to paties vardo laikraštis, iškilo ir organizacijos himno reikalas. Kun. Tilvytis jį sukūrė 1912 m. vasario 6-7 dienomis Užgavos Paistryje. Apie tai vėliau autorius rašė: „Pasizadėjau parašyti himną, jei gausiu pamatyti ateitininkų darbus“. Tokią progą jis turėjo 1911 m. rugsėjo mėnesį iš Pajstrio atvykęs į Kauną. Jaunimas rinkosi po vieną, po du, kad neatkreiptų pikto ruso akių dėmesio. Susirinkimą pravedė jaunuolis, kurio kalba kėlė entuziazmą ir viltis ateičiai. „Ėjau į namus sužavėtas“, — pasakoja kunigas Tilvytis. — „Prisiminė pranašas, kuris sakė, kad jaunimas matysiąs regėjimus. Tikrai, ateitininkai matė ateity kažką gražaus... Himnui sužetas negalėjo būti kitas, kaip tik jų pačių širdy degantys idealai“.

Tilvyčio — Žalvarnio tekstą patvirtino ateitininkų centro valdyba, kurią tuo metu sudarė studentai, lankę Maskvos universitetą. Buvo pavesta Petrapilio ateitininkų pirmininkei studentei Magdalenai Draugelytei paprašyti kompozitorių Sasnauską parašyti giesmės melodiją pagal Žalvarnio žodžius. Tą Sasnauskas ir padarė tų pačių 1912 metų pabaigoje. 1913 metais buvo atspausdintos gaidos. Nuo tada šis him-

nas giedamas ateitininkų susirinkimuose.

Pirmasis himno posmas išreiškia ateitininkų sąjūdžio prasmę būti tautos antrojo dvasinio atgimimo veikėjais. Pirmasis atgimimas atgaivino lietuvių tautą kaip tautą. Antrasis užsibrėžė joje atgaivinti krikščionišką dvasią, pasirinkęs šūkį — Viską atnaujinti Kristuje, jame, regėdamas „sielos tvirtybės“ ir galingų vilčių pagrindą. Antrajame posme reiškiamas pasitikėjimas Dievu, kuris „amžiais suvargusios Lietuvos neapleis“. Dievas rengia Lietuvos ateičiai dvasios galiūnus, vesdamas juos stebuklingais keliais. Tik šiandieniniuose priespaudos varguose geriau suprantam šių žodžių pranašišką reikšmę.

Trečiasis ateitininkų himno posmas išreiškia jų ryžto siekius. Posmas prasideda iššūkiu ateistams: „Tilkite nutilkite, kurie prieš dievybę bandėt kovoti viešai ir slaptai...“ Būtų klaida manyti, kad čia raginama vieną nepakantą pakeisti kita. Ne. Žalvarnis nekursto ateitininkų kovoti tomis pačiomis priemonėmis. Jis tik ragina nešti į visuomenę savo idėjas. Tos idėjos — „tikybos brangyvė, mokslas, dorumas, tautos reikalai“.

Ketvirtas posmas susieja laimingos ateities viziją su kryžiumi, krikščioniškojo tikėjimo centrine paslaptimi ir ragina ateitininkus garbingai dirbti ir kovoti dėl Lietuvos. Ir čia žodžio „kovoti“ nereikia suprasti kitaip, kaip dvasinės kovos prasme. Iš pradžių kurį laiką buvo giedama: „dirbkim krutėkime dėl Lietuvos“. Krutėei reiškia judėti, būti dinamišku.

Vėliau ateitininkų ideologiją giliai ir istemdingai išdėstė filosofas Stasys Šalkauskis. Tačiau kunigo Tilvyčio — Žalvarnio parašytas himnas iki šandien neprarado savo idėjinės reikšmės. Netgi galima teigti, kad pavergėjų ateistas ateizmo potvynis Lietuvoje labiau negu bet kada išryškino be galo reikšmingą ateitininkų sąjūdžio paskirtį naujausioje mūsų tautos istorijoje.

İSIGİLİNTİ

Ateitininkų Istorija- Tolimesni Skaitiniai

- 1) **Ateitininku Šimtmečiui paruošta filmas** (labai įdomų nuotraukų, vaizdų, ir žmonių!!!!!!!)
<http://www.bernardinai.lt/tv/laida/109/simtas-ateities-metu>
- 2) Ateitininku Istorijos Ištrauka:
<http://www.ausra.pl/0402/ateitininkai.html>
- 3) Antano Maceinos Straipsnis- “Kas Yra Ateitininkas?”
<http://maceina.lt/html/ateitininkijaitremtis.html>
- 4) Straipsnis iš Ateities žurnalo- “Ateitininku manifestas” (daug informacijos!- pradeda ant sekančio puslapio)
http://zurnalasateitis.lt.tst.bernardinai.lt/atgal_i_ateiti.php?straipsnis=371
- 5) Prano Dovydaičio straipsnis – “Trys pamatiniai klausimai”
http://zurnalasateitis.lt.tst.bernardinai.lt/atgal_i_ateiti.php?straipsnis=760
- 6) Litanus Journal; angliškai parašyta Ateitininkų Istorija- “Ateitis: Federation for the Future”
http://www.litanus.org/2010/10_3_02%20Kriauciunas.html
- 7) Moksleivių Ateitininkų Programa (sena)
<http://www.ateitis.org/mascv/atkuist.html>

Ateitininkai
sendraugiai
Palangos
bažnyčioje
per 1997 m.
Nepaprastą
ateitininkų
konferenciją

Ateitininkų manifestas

Kas mes esame?

Mes esame Lietuvos jaunimas, pasirinkęs savo gyvenimo šūkiu: „Omnia instaurare in Christo!“

Esame pasikrikštiję ateitininkų vardu, išreiškdami viltį, kad jungiame savo tautos praeitį, dabartį ir ateitį su Kristumi. Esame Nepriklausomos Lietuvos šventojo atminimo tęsėjai. Kartojame prof. Prano Dovydaičio pirmąją Ateities sąjūdžio formuluotę, kad esame kristocentrininkai, nes visa, ką darome, darome dėl Kristaus ir per Kristų. Kristuje esame suvienyti sesės ir broliai per visas istorijos dienas, nes Kristus „tas pats vakar, šiandien ir rytoj“, per kurį ir kuriam siekiame gyventi ir gyvenimą palenkti.

Gyvename savo tautos dabarties skausmu ir džiaugsmu, dalijamės tautos rūpesčiais ir sunkumais. Keliaujame iš mirties epochos, kurioje buvo bandoma

sunaikinti lietuvių tautos istorinę atmintį, nužudyti jos dvasią ir visa, kas buvo katalikiškoji Lietuva.

Esame jaunuomenė, norinti nešti ateitį į savo tautos gyvenimą. Nepailstamai ieškome, kaip prasmingiau tai daryti, siekdami atnaujinti savo tautos miestus ir kaimus, mokyklas ir parapijas, šeimas ir bendruomenes visose gyvenimo sferose: moksle, kultūroje, švietime, akademiniam pasaulyje, politiniame gyvenime, tautos bendravime su pasauliu ir dalyvavime pasaulio tautų bendruomenėje.

Esame vienas iš daugelio jaunimo judėjimų atgimstančioje Lietuvoje, todėl pripažįstame reikalingą dalytis darbu ir rūpesčiais su visomis jaunimo organizacijomis bei judėjimais, kurie siekia dvasinio, tautinio ir kultūrinio atgimimo Lietuvoje. 1938 metų prof. Stasio Šalkauskio kvietimas Lie-

tuvos jaunimui sulaukė atgarsio 1990 metų Lietuvoje, kai susibūrėm „Gyvosios Dvasios“ sąjūdyje, siekdami tarpusavio darnos, darbo ir rūpesčių pasidalijimo. Sakdami, kad esame, kartojame Lietuvos „Gyvosios Dvasios Centro“ deklaraciją, kuri mus jungia bendram darbui:

Mes esame Dievo vaikai.

Mes tikime, kad Dievas yra šį pasaulį sukūręs ir mums dovanojęs ir todėl tikime, kad per žmogaus veiklą Dievo Karalystė yra statoma paslapyje šioje žemėje.

Mes tikime, kad tauta yra Dievo dovanota didžioji šeima, per kurią žmogus šioje žemėje bendrauja su pasauliu.

Mes tikime, kad kiekviena tauta yra brangi Dievo akivaizdų ir kad kiekviena tauta yra pašaukta Dievo plane vykdyti Jo valią šioje žemėje.

Mes tikime, kad kiekvienas žmogus yra Dievo tautos narys, ir ti-

kime, kad kiekvienas žmogus yra vertingas, kad kiekvienas, nežiūrįnt išsilavinimo, ekonominės padėties, tautinės kilmės, yra hygiavertis Dievo vaikas. Kiekvienas žmogus yra vertas pilnos besąlyginės meilės ir pagarbos, kiekvienas turintis visuotinę žmogaus sąžinės laisvės teisę ir pilnas teises gyventi laisvėje, be baimės, be prievartos, laisvame gyvenimo prasmės ieškojime ir pilname žmogiškojo potencialo tobulėjime ir žydėjime.

Mes tikime, kad žmogaus sąžinės laisvė yra neatsiejama nuo Dievo kvietimo kiekvienam žmogui gyvenime sukurti savo gyvenimo užduotį ir siekti savo gyvenimo misijos įgyvendinimo.

Mes tikime, kad šis Dievo kvietimas kiekvienam žmogui pasireiškia kaip žmogaus siekimas viso to, kas yra gera, gražu, teisinga, kilnu, mylima ir kad tai yra dieviškosios prigimties įsikūnijimas žmogiškojo egzistencijoje.

Todėl mes tikime, kad jaunimo veikla Lietuvoje turi siekti aukštų vertybių ir idealų, ir todėl viskas, kas prieštarauja dorai, moralei, etikai, harmonijai, grožiui ir gėriui, yra svetima mūsų tautai ir mūsų jaunystei.

Todėl mes siekiame pasišvęsti savo tautai, kad visi mūsų darbai, siekiai, laimėjimai tarnautų tautos dvasiniam atgimimui, šviesiai jos ir žmonijos ateičiai ir didesnei Dievo garbei.

Todėl siekiame ypatingą dėmesį atkreipti į tautos švietimo darbą ir jaunimo auklėjimą, kad savo darbu ir pasišventimu visuomet vestume savo tautos jaunuomenę Tiesos pažinimo ir Meilės įgyvendinimo keliu, kurio šaltinis yra Gyvasis Dievas.

Mes tikime, kad gilios, prasmingos, kilnios ir šventos idėjos buvo sukurtos lietuvių tautos kultūroje per tūkstančius metų šioje ugnies, šventųjų vandeny, gintaro, saulės, kryžių ir rūpintojėlių žemėje. Todėl

siekiame gaivinti savo tautinius pa-pročius, etninės kultūros išraiškas ir vartoseną kasdieniniame gyvenime ir lietuvių tautinės pasaulėžiūros sugrąžinimą į savo visuomenės gyvenimą. Visa tai siekiame įgyvendinti vadovaudamiesi savitarpio pagarbos, santarvės, ramybės dvasia, visuomet prisiekdami siekti Tiesos įgyvendinimo Meilės dvasia ir mylėdami visa tai, kas yra Tiesa.

Mes esame Lietuvos jaunuomenė, kuri siekiame gyventi džiaugsmingą, drąsų ir išvermingą, vilties kupiną, idealizmo pilną, amžinai jauną Gyvąją Dvasią. Mes kviečiame į savo tarpą visą mąstančią, tiesos ir gėrio ieškančią Lietuvos jaunuomenę.

Tėpadeda mums Dievas visa tai nuosirdžiai įgyvendinti.

Ką aplink save matome

Matome tautą, keliaujančią iš vergijos.

Toje vergijoje per penkiasdešimt metų tauta beveik prarado ryšį su savąja istorine praeimi. Dalis tautos prarado krikščioniškosios moralės, etikos ir dorovės pagrindus.

Matome tautą, kurioje daugelis jos narių, ypač jaunimas, nežino, ką reiškia būti lietuviu arba kataliku.

Matome tautą, kuri dažnai skęsta nihilizme, neviltyje, neapykantoje. Kai kurie nariai pasidavė alkoholiui, amoraliam gyvenimui, gyvenimui be ateities vizijos. Skausmingai gyvename matydami tai tarp jaunų žmonių, kurie, ką tik pradėję gyventi, jau yra praradę gyvenimo prasmės, jaunatviško idealizmo viziją.

Matome tautą, tebegyvenančią tautos tragedijos tęsinyje. Stalino pradėtas fizinis genocidas buvo tęsiamas dvasinio ir tautinio genocido pavidalu iki Lietuvos atgimimo 1988 m. Per Viešpaties malonę sulaukėme atgimimo ir

laisvės antrą kartą tame šimtme-tyje.

Tačiau matome, kad politinė laisvė buvo tikrai darbo pradžia.

Matome, kad prieš akis – didžiulis darbas, kuris pareikalautų iš mūsų aukos ir pasišventimo ke- liams dešimtmečiams.

Matome, kad esame kviečiami atstatyti tai, kas buvo naikina- ma, ir atkurti katalikiškos Lietu- vos dvasią savo tautos gyvenime (II Vatikano mintis, kad tai mus džiugina).

Todėl mes esame pasirinkę ateitininkijos kelią, siekdami *Visa atnaujinti Kristuje!*

Mūsų priedermės, tikslai ir uždaviniai

1. Suprasdami, kad esame tau- tos tradicijų atnaujintojai, tęsėjai ir kūrėjai, pašaukti gyventi, dirbti ir aukotis Lietuvoje XXI amžiaus priešaušryje, siekiame ateitininkijos atkūrimo ir nuolatinio sąjū- džio atnaujinimo atgimstančioje Lietuvoje. Mūsų tikslas – įgyven- dinti istorinio tęstinumo pagrindą visose gyvenimo srityse. Išpažįsta- me, kad Lietuva – tai Dievo do- vana mums, paveldėta iš praeities kūrėjų, puoselėtojų ir atnaujinto- jų. Lietuvybės dovana paskirta mums prieš mūsų gimimą ir per mus dovanojama ateičiai. Išpažįs- tame, kad būti lietuviu – tai Dievo dovanota didžioji privilegija šio- je žemės kelionėje, ir stengsimės lietuvių garbingai išpažinti savo gyvenimo darbais bei idealistiniais siekais. Todėl savo atsinaujinimą, brendimą, kūrybišką veiklą grin- džiname istorinės Lietuvos šviesa, siekdami suprasti, pažinti, išsau- goti, atnaujinti ir ateities kartoms dovanoti šią meilės estafetę, kurią laikome brangiausia Dievo dova- na mūsų žemės egzistencijai.

2. Tikėdami, kad Kristus žen- gia į visas tautas apsirengęs tauti- niu drabužiu, mes siekiame pažin-

Ateitininkijos atkurimo Lietuvoje dešimtmetis (1999 07 25). Šv. Mišios Prisikėlimo bažnyčioje Kaune

ti, išsaugoti ir išgyventi tautinių tradicijų ir vertybių pasaulėjautą savo gyvenimuose modernioje epochoje. Esame pakrikštyti „lietuvių“ vardu, kurį nešiojame kaip dieviškąjį tautinį drabužį, kuriuo puošiames bendraudami su pasauliu. Per tūkstančius metų brendo, augo, klestėjo tauta kaip kūdikis,

žengdamas į gyvenimą. Tautoje gyveno žmonės, kurie gimė ir mirė, aukojosi ir darbavosi, džiaugėsi ir kentėjo, garbingai nešiodami „lietuvių“ vardą, tikėdami jo išlikimu ateities gyvenime. Tikimės, kad mumyse tebėra gyvos ir toliau išliks protėvių sukurtos ir išsaugotos vertybės. Esame jų

vilties ir aukos įkūnijimas ir tąsa. Prieškrikščioniškosios Lietuvos pasaulėžiūra, kurioje įkūnyta pagarba ir meilė žmogui bei pasauliui, yra pašventinta, atnaujinta ir papildyta Evangelijos pažinimo šviesoje. Todėl siekiame pašventi sąjūdį ir pagrįsti veiklą lietuviškų tautinių papročių atkūrimui, atnaujinimui ir nuolatiniam įprasminimui. Siekiame suderinti tautines tradicijas su krikščioniško gyvenimo išraiška, ypač liturgikoje, sakramentiniame gyvenime, maldoje, bendruomenės kūrime, visame Dievo garbinime ir išpažinime. Viliamės, kad brendimas lietuviškos kultūros dvasioje taip pat yra krikščioniškos asmenybės ir tautinės kultūros tobulėjimas Dievo meilės šviesoje.

3. Gyvendami dabartimi, nešdami kristocentrinę ateitį į savo tautos gyvenimą, stovime ant praeities pamato, kuriame mūsų šaknys ir gyvybės versmė. Todėl ypač daug dėmesio skiriame tautos netolimos praeities pažinimui, nuolatiniam pagerbimui ir įprasminimui. XX amžiaus Lietuvos gyvenimo kelias – tai šviesiausias ir tragiškiausias mūsų tautinėje, kultūrinėje istorijoje. Šiame kelyje glūdi neįkainojamos vertybės, pamokos, kurios dovanotos mums didžiulio darbo, aukos ir kančios, vizijos ir vilties, meilės ir tikėjimo kaina. Viliamės, kad tvirtės mūsų šaknys ir žydės mūsų gyvybės medis toje pašventintoje žemėje, kuri palaiminta, ašaromis ir krauju aplaistyta, prisimename Nepriklausomąją Lietuvą, partizaninę rezistenciją, Sibiro kančią, tautos genocidą, komunistinę vergiją, Vakarų tremties–išėivijos viziją, Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos ir pagrindžio rezistencijos viltį, naująjį tautinį atgimimą ir nepriklausomybės atkūrimą XX amžiaus pabaigoje.

4. Turėdami tikslą istorinio tęstinumo ir tautinės kultūros

pagrindu atnaujinti ateitininkiją, siekiame naujai įkūnyti penkis ateitininkų principus pagal laiko dvasios reikalavimus. Likdami ištikimi visuomet nekintančiai Evangelijos tiesai, žengiamo į tautos gyvenimą, veikdami su vizija, kurioje „ateitį regim tėvynės laimingą“. Išpažįstame, kad Tikėjimas, Viltis ir Meilė buvo, tebėra ir bus nekintami mūsų veiklos pagrindai. Tuo išreiškiame, kad idealizmas, santarvė, teisingumas, tiesa, jaunystės dvasia ir visų teigiamų idealų dvasia persunks ir pašventins mūsų darbą. Esame tautos „Ateities“ sąjūdis, todėl suprantame reikalą mokytis, dirbti, augti, tobulinti idėjų pažinimą ir jų įgyvendinimą tautos kasdienybėje. Išpažįstame, kad mokslas – tai didžiulė Dievo dovana žmonijai, vienas iš daugelio svarbių kelių į Tiesos, Gėrio, Grožio ir Dievo Visatos pažinimą, todėl siekiame būti apsišvietę ir kitus šviesti. Suprasdami, kad žmogiškosios egzistencijos laisvėje mokslas gali būti panaudotas gėriui arba blogiui, visuomet stengsimės ieškoti mokslo laimėjimų, pačių aukščiausių dovanų, kuriomis galėsime pagerinti žmogaus, tautos ir žmonijos būseną. Stengsimės dalytis visais mokslo laimėjimais, tai išreiškdami visuose darbuose ateitininkijos antruoju šūkiu: „Kelkime, kilkime ir kelkime!“.

5. Esame pasauliečių apaštaltų sąjūdis savo tautos gyvenime, į kurį nešame Kristaus Meilę ir Tiesą per Motiną Bažnyčią. Vadiname save „bažnyčia, gyvenančia pasaulyje“. Meldžiamės, ruošiamės, veikiamo kartu su dvasininkijos luomu, tuo išreiškdami vieną, nedalomą Bažnyčios ir mūsų bendrosios kunigystės dvasią. Siekiame išpažinti, išgyventi ir persunkti atgimstančios tautos gyvenimą Evangelijos šviesa, derindami tai su tautine kultū-

ra, akademiniais laimėjimais, pasaulio idealizmu ir krikščionišku humanizmu. Todėl siekiame pažinti Bažnyčios mokslą sąryšyje su kultūra, mokslu ir savo akcija, taip dalyvaudami „Dievo Karalystės statyme šioje žemės kelionėje“. Norėdami visu protu šioje žemėje pažinti Bažnyčios eschatologinę tikrovę, to siekiame per studijas, Dievo Žodį, Motinos Bažnyčios katechezę, fundamentalius teologijos pagrindus. Šis pažinimas pagrindžia mūsų pasauliečių apaštalavimo veiklos siekius. Ryžtamės studijuoti akademinėse studijų dienose, savaitėse ir stovyklose, kur kartu pažinsime ir sieksime Evangelijos, Šventojo Rašto, II Vatikano Bažnyčios tarybos ir Bažnyčios katechezės enciklikų dvasią įnešti į visas tautos gyvenimo sritis.

6. Suprasdami, kad Meilės ir Tiesos įgyvendinimui reikia akcijos, mes ryžtamės nepailstamam darbui socialinio teisingumo įgyvendinime, karitatyvinėje veikloje. Solidarizuojamės su vargo ir kančios sesėmis ir broliais savo tėvynėje ir pasaulyje. Siekiame guosti, teikti viltį, slaugyti, nešti Dievo Žodį, auklėti, šviesti, gydyti ir daryti visa, ką galime, kur galime, kaip galime, kad būtume Dievo meilės nešėjai į visų žmonių gyvenimus. Ryžtamės eiti ten, kur esame labiausiai reikalingi, kad Kristaus dvasia būtų gyvai liudijama mūsų meilės darbais. Ypač artimai dirbame su *Caritas*, siekdami būti Dievo meilės ir šviesos įrankiais Dangiškojo Tėvo rankose.

7. Siekiame, kad Kristaus veidas aiškiai švytėtų mūsų Bažnyčios gyvenime, todėl siekiame išlaikyti šventąją vienybę tarp visų Bažnyčios narių. Išpažįstame, kad esama skirtingų malonės dovanų, skirtingų „charizmų“, istorinių patirčių, dvasios lūkesčių. Tačiau mus vienija tas pats noras liudyti Kristų ir Jam tarnauti, todėl kvie-

čiame brolius katalikus vienyti, išlaikyti tarpusavio pagarbą, meilę ir santarvę, ieškoti bendrų darbų Kristaus vynuogyne, gerbti vienas kito skirtumus, išorinius savitumus ir savitas išraiškos formas. Išpažįstame, kad niekuomet negalėsime liudyti Kristaus nei bendrauti su pasauliu, kuris nepripažįsta Motinos Bažnyčios, Kristaus mokslo, Dievo egzistencijos, kol patys savo tarpe nebūsime labai aiškūs švyturiai, kurių šviesoje atsiskleidžia nedaloma Kristaus meilė, o per tai – brolių ir sesių vienybė, pagarpa ir meilė vienas kitam.

8. Įgyvendinę katalikiškąją vienybę, siekiame tikrojo ekumenizmo, kviečiame visus krikščionis keliauti kartu į vieną Kristų. Tegul būna atviras ir labai nuoširdus mūsų ekumeninis dialogas. Kviečiame visus brolius ir seseris krikščionis vienas kitą gerbti ir bendradarbiaujant nepažeisti meilės. Ieškokime tų darbų, kuriuos galime dirbti kartu, taip nešdami Kristaus meilę į pasaulį ir į liudydami.

9. Siekiame evangelizacijos.

10. Vis nuodugniau pažindami, ką reiškia mūsų krikščioniškoji ir tautinė tapatybė ir kaip ją įgyvendinti, siekiame bendrauti su pasauliu, garbingai puošdami lietuvių kataliko asmenybės bruožais ir dalydamiesi savąja savita patirtimi su kitų kultūrų, istorinių patirčių asmenybėmis. Tikime, kad vienintelė Dievo tauta gyvuoja visose žemės tautose. Siekiame nuoširdžiai, atvirai bendrauti kultūrinėje, akademinėje, dvasinėje plotmėje, visuomet labiausiai vertindami tarpusavio pagarbą, supratimą ir meilę. Siekiame matyti vienas kitą kaip tikrąjį brolių ir sesė tautų šeimose, pasaulio bendruomenėje ir Dievo tautoje. Išpažįstame Lietuvos kultūros kongreso nuostatas dėl lietuvių kultūros vertybių išsaugo-

**Palangos
nepaprastosios
konferencijos
dalyviai.
1997 m.**

jimo, atstatymo, nuolatinio atnaujinimo ir kūrimo. Šalia visų kitų mokslų ir akademinų disciplinų ateitininkija ypač siekia savo narius supažindinti su antropologijos, etnologijos ir sociologijos bei kitų socialinių mokslų teiginiais ir laimėjimais.

Matome Dievo Kūrėjo parašą visoje kūrinijoje, visose tautose, visose bendruomenėse, visose kultūrose. Dalyvaudami ne tik tai Europos jaunimo susibūrimuose, bet ir pasaulio jaunimo sambūriuose, matome savo brolius ir seseris vienoje Dievo šeimoje visuose žemynuose, visose skirtingose kultūrose ir tautose. Siekiame pažinti šią turtingą žmonijos patirčių įvairovę ir ja dalytis su kitais.

11. Gyvendami savo tautos namuose, mes siekiame pažinti, mylėti, dalytis ir apaštalausti nariams tų tautų, kurios Lietuvoje gyvena. Siekiame, kad brangią Lietuvą būtų ir jų namai, kad visi jaustų mūsų tautos meilę, nuoširdų atvirumą, svetingumą ir bendruomeniškumą. Išreiškia-

me savo meilę rusų, lenkų, žydų, latvių, karaimų bei kitų tautinių mažumų bendruomenėms. Siekime artimesnio ryšio ir bendradarbiavimo atkuriant Lietuvos gyvenimą, kultūrą, švietimą, socialinį teisingumą. Taip siekiame tikrosios, įvairiaspalvės, šeiminės bendruomenės atkūrimo Lietuvoje.

12. Suprasdami, kad mūsų idealistiniai siekiai įgyvendinti katalikiškumo, tautiškumo, inteligentiškumo, šeiminisškumo ir visuomenisškumo principus įvairiose srityse ir formose reikalauja nuolatinio atnaujinimo ir pažinimo, ypač daug dėmesio skiriame Lietuvoje šeimos šventumui ir jaunimo auklėjimui. Pirmoji mokykla – tai šeima, kurios sakralumas turi būti visuomet gerbiamas ir saugomas, kad tokio sakralumo dvasia galėtų egzistuoti parapijose, bendruomenėse ir tautoje. Todėl rūpinamės jaunimo švietimu ir auklėjimu mokyklose, parapijose, organizacijose, stovyklose, bandydami pasiekti visą Lietuvos

jaunimą, ypač tą, kuris tolimiausias, mažiausias, labiausiai kenčiantis.

13. Išpažįstame, kad Dievas yra Visata, per kurį ir kame visa sukurta, visa egzistuoja. Todėl siekiame pilnai įgyvendinti savo šūkio kvietimą Kristuje atnaujinti *Omnia*, t.y. *Visa*. Suprantame, kad mūsų kristocentrinio atnaujinimo laukia šeima ir bendruomenė, mokykla ir parapija, miestas ir kaimas, akademinis pasaulis ir socialinio teisingumo sritys, tauta ir pasaulis. Ryžtamės mokytis ir melstis, ruošti ir veikti, priimti ir dovanoti.

Ryžtamės derinti praeities tradicijas su ateities laimėjimais.

Ryžtamės visa, o visa persunkti Kristaus meilės ir tiesos dvasia.

14. Išpažįstame, kad be Dievo nieko negalime, todėl siekiame, kad virš visko ir pirma visko mūsų darbas prasidėtų malda. Tebūna mūsų malda gyva mūsų darbuose, tebūna mūsų darbai švytinti malda ir Dievo garbinimas. Siekiame nuolatinio atnaujinimo

ir atsinaujinimo Dievo meilės ir Tiesos dvasia, todėl stengiamės, kad būtų gyvas mūsų šūkio *instaurare*, t.y. visų mūsų darbų atnaujinimas. Įgyvendinsime tai per rekolekcijas, kuriose ieškosime stiprybės ir išminties, vienybės ir meilės nešdami dvasinės gilumos, akademinio brendimo, katalikiškos spaudos ir karitatyvinės akcijos vaisius į atgimstančios savo tautos gyvenimą.

15. Išpažįstame, kad šioje žemės kelionėje visa, ką darome, visa, ką atnaujiname, visa, ko siekiame, visa, kas buvome, visa, kas esame, visa kas būsim, grindžiame ir grįsime „*in Christo*“, kuris yra mūsų pradžios šaknys, dabartis ir ateitis, mūsų tikslas, mūsų *alfa* ir *omega*. Išpažįstame šią viltį ir šią tiesą savo ir savo tautos gyvenime, džiaugsmingai kartodami Ateitininkų *Credo* žodžius:

Išpažįstame Tave, didysis mūsų Atnaujintojau, Kristau, Žmogau, Dieve!

Visa tebūna perkeista tavyje ir per tave! Nes ką padės mums ir mūsų draugams, jei kiti gyvens be tavo šviesos, be tavo teisingumo ir meilės.

Kaip upė teka mūsų džiaugsmas, su visais kartojant: visa, o visa atnaujinti tavyje. Mūsų širdis virpa, pagalvojus apie tavo Karalystę žemėje. Mūsų valia nerimsta, veržiasi aukotis tau, kas šventa mūsų jaunystėj, tau gyventi ir tau gyvenimą palenkti.

Kas girdi mūsų balsą ir kas lydi mūsų žingsnius težino:

Ateitis turi būti su tavimi, nes be tavęs nėra ateities, mūsų Kristau, mūsų Broli, mūsų valdove.

Lietuvos ateitininkų federacijos pirmininko
prof. Arvydo Žygo parengtas
„Ateitininkų manifestas“
buvo pristatytas 1992 m. vykusiame
Ateitininkų suvažiavime

Norėdami išsamiau įvertinti organizacijos 70 metų darbus, turėtume skirti daug laiko šiai studijai. Dalinių studijų — labai rimtų ir gilių — mes jau turime visą eilę stambių leidinių pavidale.

Minėtini autoriai: prof. St. Šalkauskis, dr. J. Girnius, prof. S. Yla, prof. J. Eretas, St. Barzdukas. Tačiau tie leidiniai toli gražu nėra aprėpę visos ateitininkų veiklos.

Tad ir mano 15 minučių žodis šio Chicagos ateitininkų savaitgalio organizacijos sukakčiai prisiminti proga ribosis tiktaiteitininkų veiklos apybraižomis ir kai kuriomis išvadomis, dėl laiko stokos neturint galimybės giliau šį klausimą pagvildinti.

Pirmajame savo gyvavimo dešimtmetyje ateitininkai tebebuvo kaip sąjūdis, dar neturėdamas

nizacijos principus ir juos vykdyti gyvenime. Tos modernizacijos pagrinde glūdėjo ne tik mokslo ir religijos tradicijos ir pažangos suderinimas, bet taip pat katalikiškumo ir lietuviškumo sąrangos, kaip integralinės filosofijos, ugdymas. Ateitininkai jau tuomet atsekė ir mokliškai formulavo pagrindinį tautos kūrybos ir išlikimo principą: jos gyvą katalikiškumą, perpintą tautiškumu, tautiškumą organiškai sujungiant su absoliutinėmis religinėmis idėjomis, jo neiškeliant virš žmogiškumo, bet to tautiškumo taipgi nepajungiant abstrakčioms universalinėms idėjomis.

Ateitininkų jaunosios inteligentijos dėmesys buvo skiriamas ypač vakarų Europos krikščioniškajai kultūrai; rusiškai kultūrai simpatijų nejausta ir su ja ryšių neturėta.

Petras Kisielius

ATEITININKŲ 70-TIES METŲ VEIKLOS REIKŠMĖ

stipresnės organizacinės formos. Šis sąjūdis buvo reprezentuojamas Maskvos universiteto studento Prano Dovydaičio redaguojamo žurnalo *Ateities*, atremto į stiprią krikščioniškąją bazę. Ateitininkų sąjūdžio tikslas — dvasinis, krikščioniškasis lietuvių tautos, ypač šviesuomenės, atgimimas, — buvo sėkmingas. Dauguma Lietuvos jaunosios inteligentijos pasuko katalikišku-tautišku keliu, gražiai derinančiu šiuos du principus, ruošiant tautą nepriklausomybei.

Būdami tautinio judėjimo avangarde, ateitininkai labai aktyviai reiškėsi nepriklausomybės atgavimo kovose. Nepriklausomoje Lietuvoje ateitininkams teko imtis istorinio vaidmens Lietuvos išsivystyme. Pasirinkę šūkiu „Visa atnaujinti Kristuje“, ateitininkai sudarė katalikiškosios visuomenės minties elitą, kuris su nepaprastu pasisekimu ugdė katalikišką Lietuvos charakterį. Tas pasakymas nėra bendrybė. Tai reiškia, kad, kaip inteligentai-kūrėjai, visos kūrybinės Lietuvos druska, ateitininkai ėmėsi suformuluoti Lietuvos visuomeninio bei socialinio gyvenimo moder-

Pirmojoje rusų okupacijoje į pagrindžio ir sukilimo veiksmus buvo įjungtos aktyviausios gausios ateitininkų jėgos, patyrusios pagrindžio darbe (Lietuvos valdžia vienašališkai buvo uždraudusi moksleivių ateitininkų organizaciją. To pasekoje moksleiviai ateitininkai dirbo pogrindyje). Aišku, neapseita be didelių gyvybių aukų.

Laimėjus sukilime, bet neatgavus prarastos nepriklausomybės, ateitininkai toliau tęsė rezistenciją prieš nacinį okupantą, prarasdami ir vėl daug savo talentingų narių.

Šioje okupacijoje iškyla ir Lietuvių Fronto Bičiulių vardas. Tai to meto ateitininkų studentų karta, dirbanti pogrindyje.

Lietuvos okupacijos, ypač jos rezistencijos istorija, būtų buvusi radikaliai skirtinga, jeigu Lietuvos sąmonė, atgimusios tautos jauna sąmonė, nebūtų buvusi formuota ateitininkiškosios inteligentijos. Per visą nepriklausomos Lietuvos generaciją vestos pastangos už krikščioniškosios minties laimėjimą Lietuvoje, nežiūrint nukrypimų ir netobulumų, taip sustvirtino tautos sąmonę, kad sovietinis okupantas nepajėgė jos nei pakeisti, nei pajungti iki pat mūsų laikų. Tai epochinės reikšmės atsiekimas, už kurį

Buvęs Federacijos vadas dr. Petras Kisielius šią kalbą pasakė ateitininkų sąjūdžio 70 m. sukakties paminėjime Chicagoje 1980 m. spalio 19 d.

pirmasis ir pagrindinis nuopelnas priklauso ateitininkijai.

Nuo pat okupacijos pradžios besitęsianti rezistencija per paskutinį dešimtmetį ten tapo verdančia žūtbūtime kova už žmogaus teises, svarbiausia, už teisę laisvai išpažinti tikėjimą — tą patį, kuris išlaikė tautą per ankstesnius istorinius tautos bandymus. Tikėjimą Lietuvoje sunaikinus, grynai realistiškai kalbant, Lietuvos tautinės sąmonės suviršinimas pasidarytų nepalyginamai lengvesnis. Sovietinis oficialusis ateizmas yra propaguojamas kaip tos sąmonės užmarintojas.

Vakaruose dažnai galvojama, kad žmogaus įsitikinimų negalima pakeisti vien jėgos priemonėmis.

daugiau pagrindinio periodinių leidinių — rodo, kaip stipri yra toji ateitininkų ankstesnėje generacijoje ugdyta pasipriešinimo ir kovos dvasia.

Tremtyje atkūrėme savo organizaciją prieš 34 metus, ir mes patys ir niekas kitas neklausia, ar vertas buvo ateitininkų organizavimas, nes ši organizacija yra šimtais faktų įrodžiusi savo darbo prasmingumą. Įrodę yra savo darbo prasmingumą ir šimtai paskirų jos narių, dirbdami lietuvišką darbą už organizacijos ribų. To iš mūsų reikalauja mūsų principai. Tik prisiminkime „Dainavą“, Lietuvių Fondą, Bendruomenę, Vliką, Altą, Balfą, Enciklopediją, laikraščių redakcijas. O lituanistinės mokyklos! Tad pusę savo dabartinio amžiaus organizacija išgyveno tremtyje. Malonu

Ateitininkų sendraugių suvažiavimas Augsburgėje, Vokietijoje, 1948 m. balandžio 11 d. Priekyje P. Karvelis, vysk. V. Brizgys, prel. M. Krupavičius, prel. L. Tulaba, prof. A. Maceina, S. Barzdukas. Toliau matosi dr. J. Pikūnas, prof. Z. Ivinskis, dr. J. Meškauskas, kun. P. Patlaba, P. Jurkus, dr. V. Saulys ir kiti.

Komunistinė santvarka remiasi vien jėga ir iš tos jėgos, kaip Solženicinas įspūdingai yra pavaizdavęs, išeinančia baime. Tad ir Lietuvos socialinė santvarka yra sukurta jėgos ir baimės rėmuose. Kadangi kiekviena socialinė struktūra turi įtakos į žmogaus sąmonės vienokį ar kitokį susidarymą, taip ir jėga bei baime paremta santvarka per įvairius socialinius santykius daro įtaką individualios sąmonės formavimuisi. Lietuvoje jau pastebimi tos įtakos rezultatai. Kalbantis su iš Lietuvos atvykusiais šio krašto lankytojais, porą kartų teko išgirsti tokius samprotavimus, būtent: jei saugumo įspėtas rezistentas ir toliau nesiliauja, jis tikrai neturįs protinio balanso, nes savo idėją laiko didesne vertybe už savo asmeninį saugumą ar net gyvybę. Tad tokį reikia uždaryti į psichiatrinę ligoninę.

Šitokį Lietuvos inteligentijos sąmonės prievartinį kitėjimą ypatingai gerai supranta Lietuvos katalikiškieji rezistentai. Dėl to ir kovoja prieš komunistų partijos visagalybę, kad atnaujintų lietuvišką sąmonę, kad toji sąmonė neturėtų jėgos baimės, nes tik tokiu būdu galima sukurti laisvą visuomenę.

Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika, Aušra, Aušrelė, Rūpintojėlis, Tiesos Kelias — šiuo metu 12 ar

konstatuoti, kad ji gyva, gaji, visuomet jauna, jauginanti daug jaunų narių į lietuvių tautą. Matydami jos gražią ir didingą praeitį, tikime ir į jos ateitį. Tačiau ne pasididžiavimui čia susibūrėme, o tik norime sugrįžti į jos istoriją, tarsi į jos istorijos namus ir rasti joje įkvėpimo ir naujo ryžto.

Būtų klaidinga tvirtinti, kad okupuotoje Lietuvoje vien ateitininkai veda rezistencinę kovą arba jai vadovauja. Toje kovoje dalyvauja visa lietuvių tauta, nedaloma į jokiais organizacijas. Mes tik norime tvirtinti, kad toji „Visa atnaujinti Kristuje“ ateitininkiškoji misija savo metu rado atgarsį tautoje, skelbdama Lietuvos vadovu Kristų.

Mums tremtyje savo darbo prasmei giliau ir realistiškiau suvokti reikia įsijungti į tą kovojančios Lietuvos dvasią, turime tapti kovojančio krašto aidu, jautriai atsiliepti į lietuviškosios rezistencijos idealus ir reikalus ir jiems įvairiais mums įmanomais būdais padėti. Ateitininkų darbo laukai dar platus ir jų istorinis vaidmuo tautos istorijoje dar neišsibaigė. Tik būkime verti ir stiprūs bei realistiški tą vaidmenį atliekant vienybėje su Lietuvos rezistencijos dvasia. Liudykite Kristų ir savąją tautą!

UŽDUOTIES ANKETA

Juk svarbu ne tik išmolti teoriją, bet ir pabandyti ją įgyvendinti – tikras moksleivis ateitininkas yra ne tik sumanus ir apsiskaitęs, tačiau ir veiklus bei kūrybiškas.

Vardas/Pavardė:

Užduotis:

Data kada atlikta:

Vaizdinis ar žodinis užduoties aprašymas (prašome prisegti atskirą lapą - Nuotrauka, aprašymas, tekstas ar bet koks kitas kūrybiškai pateiktas pristatymas kuris parodo kad įgyvendinote uždavinį)

Trumpas pamąstymas apie tai, kaip patiko įgyvendinti užduotį, ką naujo išmokai?

UŽDUOTIES ANKETA

Juk svarbu ne tik išmolti teoriją, bet ir pabandyti ją įgyvendinti – tikras moksleivis ateitininkas yra ne tik sumanus ir apsiskaitęs, tačiau ir veiklus bei kūrybiškas.

Vardas/Pavardė:

Užduotis:

Data kada atlikta:

Vaizdinis ar žodinis užduoties aprašymas (prašome prisegti atskirą lapą - Nuotrauka, aprašymas, tekstas ar bet koks kitas kūrybiškai pateiktas pristatymas kuris parodo kad įgyvendinote uždavinį)

Trumpas pamąstymas apie tai, kaip patiko įgyvendinti užduotį, ką naujo išmokai?